

Proletari din toate țările, uniți-vă!

FLACARA

Nr. 32 (324) — 12 august 1961

Comitetul Central
Regional
Hunedoara

Nava cosmică „Vostok-2” pilotată de maiorul Gherman Stepanovici Titov, după un zbor de 25 de ore și 18 minute, în care a efectuat 17 revoluții în jurul Pământului și a parcurs mai bine de 700.000 km, și-a îndeplinit cu succes programul științific și a aterizat cu bine în regiunea stabilită din Uniunea Sovietică, aproape de locul istoric unde a aterizat nava satelit „Vostok-1”

Această strălucitoare izbândă a Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice pusă în slujba păcii, este salutăată cu entuziasm de întreaga omenire progresistă

SOLIE A PRIETENIEI

Vizita delegației de partid și guvernamentale a R. P. Române în Uniunea Sovietică

1 La depoul de locomotive „Moscova-Triaĵ” – acolo de unde a pornit în 1919 acea mișcare entuziastă a subotnicilor comuniste pe care Lenin a numit-o „Marea inițiativă”.

2 Într-unul din pavilioanele Expoziției realizărilor economiei naționale a U.R.S.S.

3 Zeci de mil de leningrădeni l-au întâmpinat pe înalții oaspeți români cu entuziaste manifestații de prietenie.

4

4 La sosirea în orașul-erou Leningrad.

5 Aspect de la marele miting al oamenilor muncii din Tbilisi, consacrat prieteniei dintre popoarele U.R.S.S. și R. P. Române, ce a avut loc la Palatul sporturilor din capitala Gruziei sovietice.

FLORILE PRIETENIEI

— corespondență specială pentru „Flacăra” —

Ne apropiem de sfârșitul vizitei delegației de partid și guvernamentale. Carnetele s-au umplut de note, inima de impresii. Despre programul vizitei ziarele au scris pe larg. Câte fapte semnificative nu s-au petrecut însă peste program!...

La Uzina de rulmenți nr. 1 din Moscova, delegația noastră a ajuns după terminarea schimbului de dimineață, dar în curtea interioară a uzinei se aflau câteva mii de muncitori care hotărâseră să nu plece acasă, ci să rămână în așteptarea oaspeților dragi. La Uzina de rulmenți nr. 1 a avut loc un miting al prieteniei româno-sovietice...

Ne aflăm la depoul „Moscova-Triaj”, la istoricul izvor al „Marii inițiative” — cum a denumit Lenin primul subotnic comunist organizat în mai 1919, în cursul căruia 13 comuniști și doi simpatizanți din acest depou au reparat voluntar, după încheierea schimbului, până a doua zi dimineață, trei locomotive ce au fost trimise apoi în sprijinul unităților Armatei Roșii care luptau împotriva lui Kolceak. În secția de preparare, maistrul L.G. Mamulov îl roagă pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej să transmită feroviarilor „Griviței roșii” un salut comunist din partea lui și a tovarășilor săi de muncă, apoi îi oferă un dar: o rachetă în miniatură prinsă în corpul unui suport de material plastic. Postamentul are o plăcuță cu inscripția: „Primului feroviar al R.P. Române, tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, din partea depoului „Moscova-Triaj” — întreprindere a muncii comuniste”.

La Leningrad, delegația noastră a vizitat crucișătorul „Aurora”.

În răstimpul cât delegația s-a aflat pe vas, pe cheiul larg al Nevei s-au adunat sute de leningrădeni. Tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Frol Kozlov, coborând de pe vas, au fost înconjurați imediat de mulțime. A început spontan o caldă manifestație de prietenie.

Sosirea delegației la Petrodvoreț, pentru a vizita palatul și grădina cu celebrele sale jocuri de apă create de Petru I pe malul golfului Finic,

s-a transformat de asemenea într-o mare și însuflețită întâlnire — și aceasta neprevăzută în program — între oamenii muncii din Leningrad, veniți să-și petreacă aici duminica, și solii poporului român.

Programul vizitării Leningradului se încheiase. Veneam de la uzinele „Kirov” spre aeroport. Pe Moskovski Prospekt, lung de mai mulți kilometri, convoiul de mașini a fost întâmpinat de zeci de mii de leningrădeni veniți să-și ia rămas bun de la oaspeții lor iubiți. A fost o despărțire emoționantă, pe care n-o vom uita niciodată.

... Și apoi vizita în Gruzia.

În timp ce intram în Tbilisi,

pe bulevardul Șota Rustaveli, o femeie veni în întâmpinarea oaspeților români ținând într-o mână o cupă, iar în cealaltă o sabie. Este un obicei străvechi, în același timp simbolic, al poporului gruzin de a-și întâmpina în acest fel oaspeții: cupă plină de vin pentru prietenii și tăiș de sabie pentru acei care ar încerca să lovească în prietenii. Reprezentanților poporului român le era destinată cupa plină a prieteniei. A prieteniei fierbinți pe care am întâlnit-o la tot pasul pe pământul sovietic.

Tbilisi, 8 august.

Silviu PODINĂ

5

Spre culmile comunismului

Grandiosul plan al construirii comunismului cuprins în proiectul de Program al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice umple de legitimă bucurie inimile tuturor oamenilor muncii sovietici. Muncitorul metalurgist Tihon Șerbakov de la uzinele „Secera și ciocanul” din Moscova citește cu emoție și mândrie totodată: „PARTIDUL PROCLAMĂ SOLEMN: ACTUALA GENERAȚIE A OAMENILOR SOVIETICI VA TRĂI ÎN COMUNISM!”

Productivitatea muncii în industrie — arată proiectul de Program al P.C.U.S. — va trebui să sporească în decurs de 20 de ani de 4 ori și jumătate, depășind nivelul actual al productivității muncii din S.U.A. de circa două ori. De pe acum, însă, ritmul dezvoltării industriale a Uniunii Sovietice l-a depășit cu mult pe cel al țărilor capitaliste. Și iată: constructorii de tractoare din Minsk au lansat cel de-al 200.000-lea tractor — câștigând astfel încă o victorie.

„CU MIINILE GENERAȚIEI MELE“

de Florica ȘELMARU

„Toate acestea sînt grele și mărețe — și se realizează cu mîinile generației mele”. La data cînd A. Pavlenko, tînar dulgher de pe șantierul hidrocentralei de la Bratsk, exprima astfel sentimentul a milioane de oameni sovietici, Iuri Gagarin mai era un necunoscut, iar proiectul de Program al P.C.U.S. se afla probabil în curs de elaborare. Dar conștiința oamenilor sovietici — și, aș spune, deprinderea lor istorică — de a fi responsabili de „lucruri grele și mărețe”, care intră deopotrivă în patrimoniul lor și în acela al omenirii întregi, a făcut ca ei să deschidă succesiv zăvoarele care fereau pămîntenilor spațiile cerești și face ca în finalul grandiosului proiect de Program publicat zilele trecute, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice să poată, cu deplină certitudine, proclama solemn:

„ACTUALA GENERAȚIE A OAMENILOR SOVIETICI VA TRĂI ÎN COMUNISM”.

Cuvintele tînarului dulgher nu ar fi distonat într-un poem de Maiakovski, pentru a spune apartenența lucidă și pasionată a omului sovietic la timpul său — laolaltă operă și făuritor al acestui timp. „Cu mîinile generației mele”...

Dar rîndurile lui A. Pavlenko nu fac parte — cel puțin din punct de vedere al categorisirilor academice — dintr-o operă poetică. Autorul le-a adresat ziarului „Komsomolskaia Pravda” în cadrul unui răspuns la o anchetă deschisă de această gazetă la începutul acestui an. Publicat nu demult, bilanțul întreg al anchetei are proporții, respirație și rezonanță de epopee.

În esență, cele 12 puncte ale anchetei întrebau: Ce credeți despre generația din care faceți parte — sinteți satisfăcut de a-i aparține? Ce considerați a fi trăsăturile caracteristice ale tineretului sovietic? Găsiți la tinerii sovietici trăsături negative — și, dacă da, care anume? Aveți un țel în viață, în ce constă; credeți că-l veți realiza, ce ați făcut pînă acum pentru aceasta? Cei întrebați — tineri între 15-30 de ani — reprezintă un larg sector al opiniei publice sovietice.

Și reprezintă o lume de gînduri, de sentimente, de probleme, diversificate la esfrîșit nu numai prin temperamente și prin vîrste, printr-o mai bogată sau mai umară experiență de viață — dar, într-o țară de proporții și varietate a Uniunii Sovietice, prin deosebirile de condiții naturale, de tradiții istorice și culturale...

Au răspuns 17.446 tineri de toate vîrstele, dintre limitele indicate (de la elevii membri ai corpului didactic avînd deja experiență pedagogică), din toate colțurile țării (un tînar nenet — la începutul veacului, neneții nu aveau încă limbă scrisă — visează să zboare în Lună și folosește prilejul pentru a ruga să fie înscris printre cei ce vor efectua acest itinerar), de toate profesiunile. Au răspuns cu sinceritate chiar și cei care nu doresc decît un molcîț confort personal. Dar aceștia nu sînt decît 342 din 17.446...

17.104 din 17.446 aspiră să realizeze și să se realizeze pe marile planuri ale epocii omenestii. „Servind poporul și patria”, scriu simplu 5.589 de tineri și tinere; 445 visează să devină scriitori sau artiști sau sportivi de frunte; 5.533 să cucerească calificări în actualul lor domeniu de activitate... Iar 2.595 își propun în ață înaltul țel de a fi „un comunist adevărat”.

În Uniunea Sovietică, oameni de 40-50 de ani, azi specialiști valoroși, concicători de mari șantiere sau de uzine importante sau de cercetări științifice deschitate de drumuri, mi-au povestit amuzați cum, pe la 16-17 ani, invidiaseră nerația care-l precedase și care făcuse Revoluția, cu sentimentul că lor nu le-a mas nimic „mare” de îndeplinit. Apoi construiră socialismul...

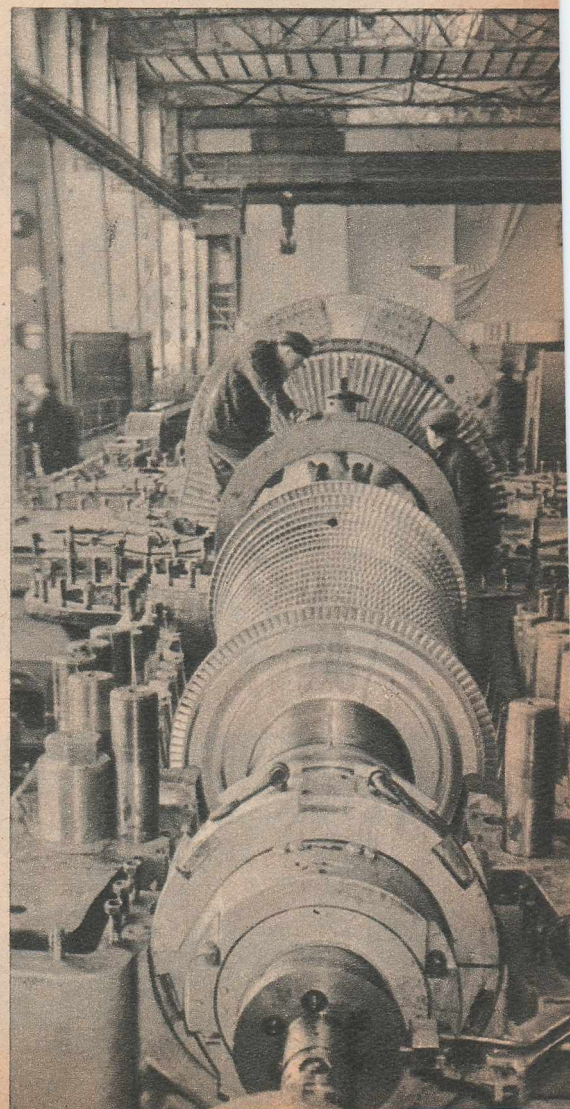
Bilanțul anchetei din „Komsomolskaia Pravda” face de asemenea aluzie la acest nomen periodic în viața societății sovietice: față de realizările uriașe ale generației ecedente, apar temerile fiecărei generații noi de a nu trăi romantismul marii epocii eroice. Dar fiecare generație a trăit acest romantism — puternica, marea epocă eroică este însăși esența vieții în societatea făurită de Revoluția socialistă.

Tinerilor care azi intră în viață, noul Program al P.C.U.S. — cel de-al treilea istoria sa glorioasă — le va oferi perspectiva literalmente infinită de a realiza și a se realiza.

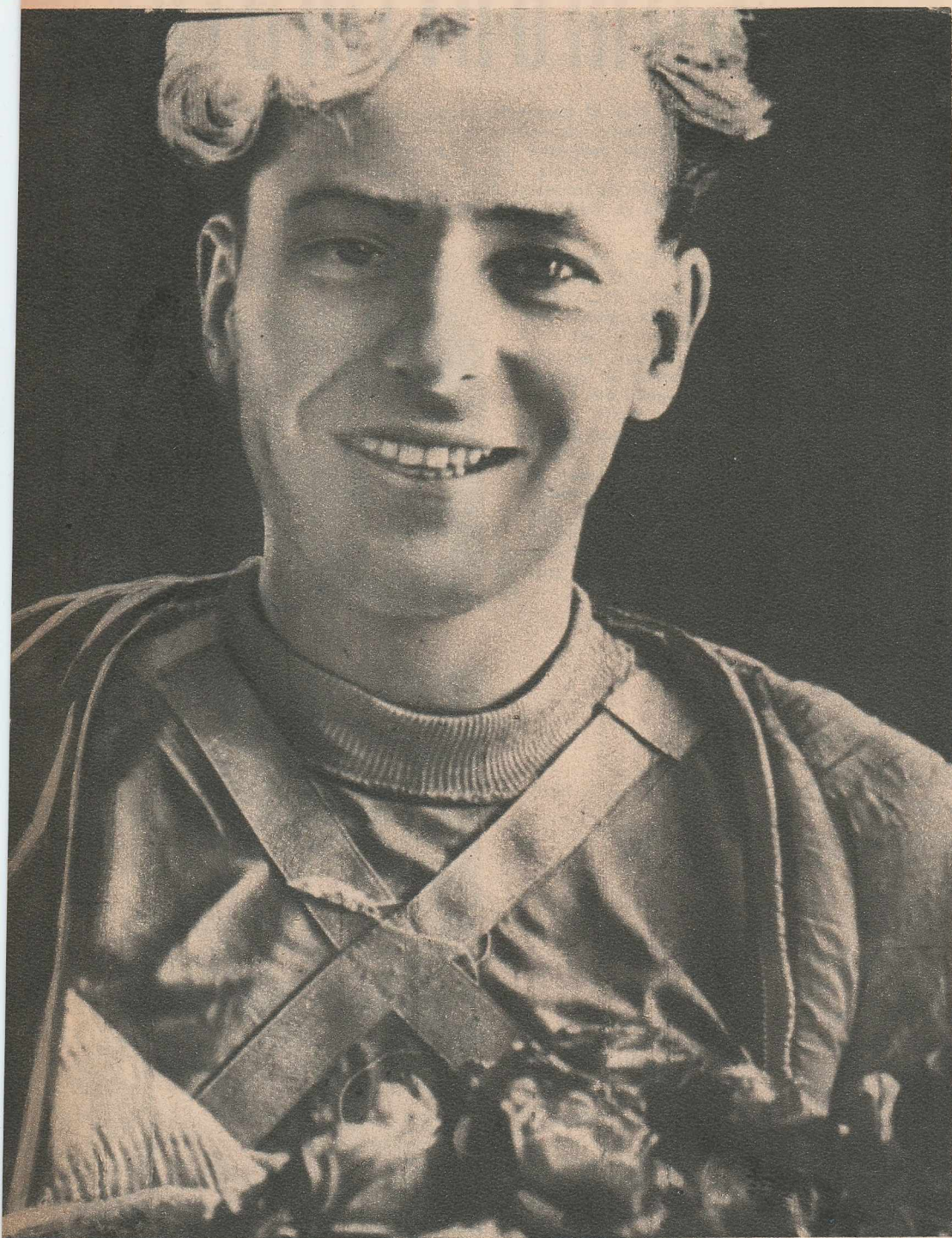
„Cu mîinile generației mele”, scria A. Pavlenko de la Bratsk. Este de înțeles că mîndria tînarului dulgher nu are nimic exclusivist: ecoul care proiectul de Program îl are în toată Uniunea Sovietică arată că, peste generații, întregul popor sovietic vibrează de același cald, dinamic și mereu tînar tuziasm — al comunismului.

Geniala formulă a lui Lenin: „COMUNISMUL ESTE PUTEREA SOVIETICĂ PLUS ELECTRIFICAREA ÎNTREGII ȚĂRI” a călăuzit și călăuzește partidul în construirea societății comuniste. În proiectul de Program al P.C.U.S. se prevede că la sfîrșitul anului 1980 producția anuală de energie electrică va trebui să fie de 2.700-3.000 de miliarde kilowați-oră, iar electrificarea întregii țări să fie în linii mari terminată. Constructorii termocentralei „Baltika” au primit cu entuziasm proiectul de Program și au hotărît să grăbească și să termine lucrările de punere în funcțiune a termocentralei în cinstea Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. În fotografie: montarea celei de-a patra turbine.

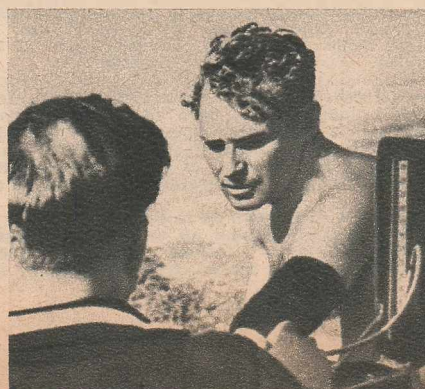
ZBORURILE COSMICE ALE OAMENILOR SOVIETICI ÎNTRU
NECLINTITĂ A ÎNTREGULUI POPOR SOVIETIC DE PACE TRAINI
ZĂRILE NOASTRE ÎN CERCETAREA COSMOSULUI ÎN SLUJBA
TUTUROR OAMENILOR DE PE PLANETA NOASTRĂ.

◀ Cosmonautul G.S. Titov, la 30 minute după aterizare.

◀ În timpul unuia
din antrenamen-
tele pregătitoare
ale recentei per-
formanțe cosmice.

◀ „Gherman Ste-
panovici, ten-
siunea dv. ar-
terială e ex-
celentă!”.

CHIBEAZĂ VOINȚA NECLINTITĂ, DORINȚA CĂ PE ÎNTREGUL PĂMÎNT. PUNEM REALI- ĂCII, PROGRESULUI ȘTIINȚEI, SPRE BINELE

(Din Chemarea C.C. al P.C.U.S., Prezidiului Sovietului
Suprem al U.R.S.S. și guvernului U.R.S.S.)

La celălalt capăt al firului se află maiorul cosmonaut Gherman Stepanovici Titov. Nikita Sergheevici Hrușciov îl felicită pentru succesul zborului cosmic de lungă durată, spunându-i, între altele: „Până nu demult visul despre zborurile cosmice ale omului era considerat drept un vis irealizabil. Ne mândrim cu faptul că dv., om sovietic, comunist, l-ați îndeplinit. Nu mai sînteți candidat de partid. Considerați că stagiul dv. de candidat a și expirat. Deoarece fiecare minut cît v-ați aflat în Cosmos poate fi considerat drept ani întregi. Ați trecut deja stagiul de candidat de partid și ați arătat că sînteți un comunist adevărat și sînteți în stare să țineți sus steagul lui Lenin!”

Gherman Stepanovici Titov și soția sa, Tamara Vasilievna, într-un moment de odihnă.

„Au dreptul să fie mîndri”

Moscova e din nou în sărbătoare. Titov îi urmează lui Gagarin ca erou cosmonaut, alcătuind un cuplu care a adus glorie constructorilor comunismului. Calmului cu care au fost urmărite cele peste 25 de ore de zbor fantastic în jurul Pămîntului i-a luat locul entuziasmul. Ceea ce impresiona duminică pe corespondenții străini în capitala sovietică a fost desăvîrșita încredere în succesul lui „Vostok-2”. „Pentru a sărbători evenimentul — transmitea corespondentul agenției UPI, Aline Mosby — moscoviții așteaptă în liniște și cu răbdare pînă cînd Titov va alerza cu bine”. Aceeași încredere străbătea și în glasul din Cosmos, atunci cînd Titov spunea pămîntenilor: „Faceți ce doriți, eu mă culc”.

Cîtă deosebire între calmul, răbdarea, liniștea și încrederea oamenilor sovietici și iritarea, zbuciumul, enervarea și nesigurarea americanilor atunci cînd este vorba de avîntul în univers! Doar pînă și experiența — pe care realizările sovietice au depășit-o de sute de ori — a „Clopotului libertății-7”, care nu urmărea decît o înălțare pe verticală, era să-l coste viața pe nefericitul aspirant american la titlul de astronaut: coborîrea s-a soldat cu o baie în ocean, Grissom fiind cît pe aci să se înecă. Nu este nevoie decît să comparăm ce scria presa americană despre zborurile lui Titov și Grissom pentru a discerne avansul Uniunii Sovietice în cucerirea Cosmosului. „New York Times” nota: „Maiorul Titov s-a rolit în jurul globului, deveni acum mic. A fost o demonstrație spectaculoasă a capacității tehnicii sovietice în spațiu și a bravurii și competenței personale a maiorului Titov. Ambele merită laude și le obțin”. Aceste cuvinte contrastează cu „povestea de triumf și semidezastru acvatic”, cum denumea cu amară ironie revista „Newsweek” aventura „Clopotului libertății-7”, adăugînd: „Zborul lui Grissom a servit ca o severă aducere aminte că cucerirea spațiului de către astronautii americani se poate solda mai devreme sau mai tîrziu cu moartea oamenilor cuceritori”.

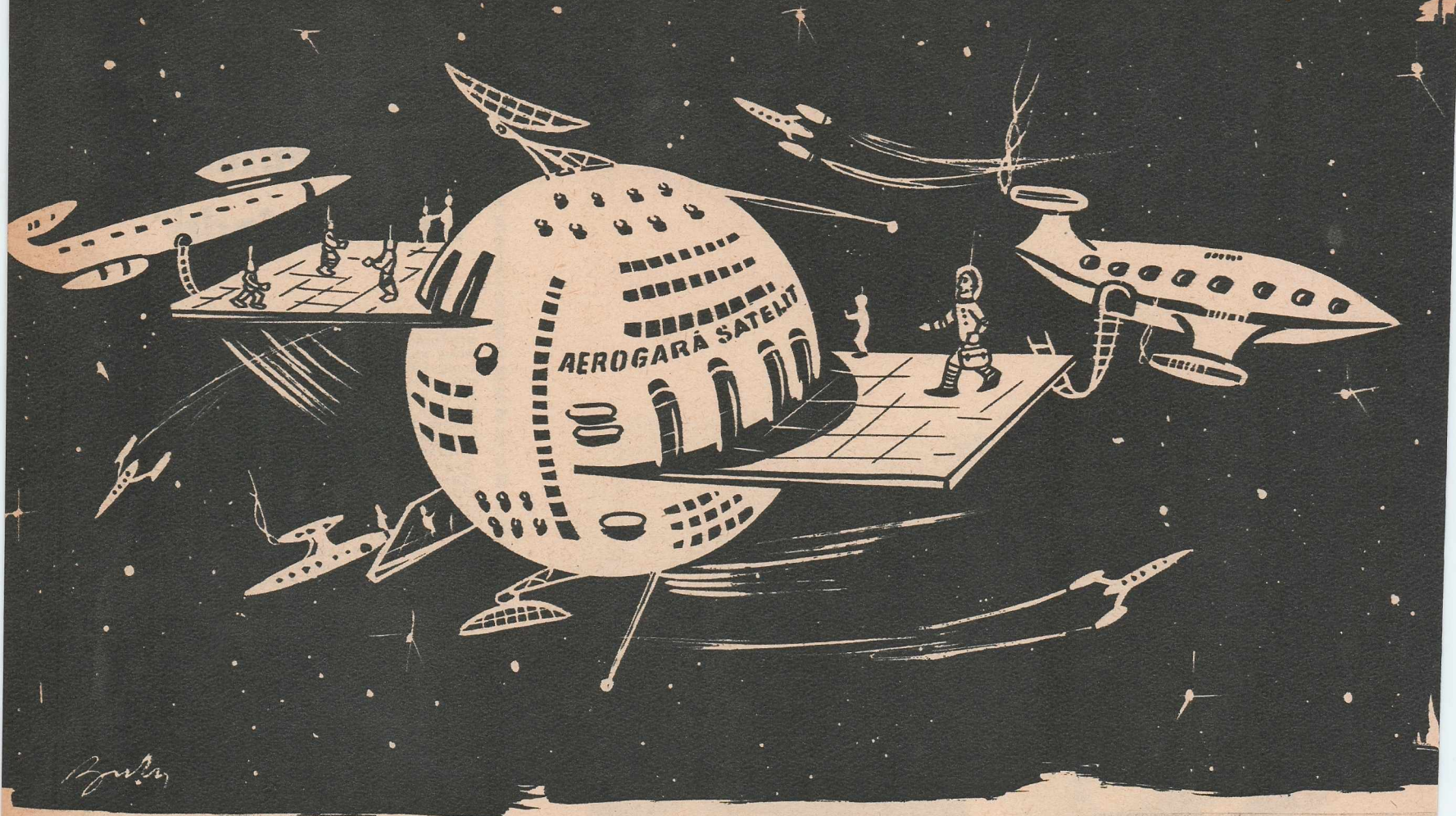
Cînd cabina „Clopotului libertății-7” s-a scufundat, ea n-a dus cu sine la fundul oceanului numai instrumentele științifice cu care era înzestrată, dar și — după cum scria același „Newsweek” — „multe din speranțele mari ale S.U.A. de a ajunge sau depăși în viitorul apropiat zborurile orbitale ale rușilor”.

S-a spulberat chiar ireparabil visul celui bogătaş american care — încredzător încă în posibilitatea S.U.A. de a ajunge din urmă Uniunea Sovietică — a cerut în testamentul său, scris după lansarea primului sputnik, să fie înmormîntat pe o altă planetă...

Oricît de amară este acum pițula pentru cei din Occident care voiau să aibă supremația în Cosmos sperînd să o folosească exclusiv în scopuri agresive, ei sînt nevoiți să o înghiță. Este exact ceea ce recunoștea ziarul francez de dreapta „L'Aurore”, atunci cînd scria: „Orice alt sentiment decît admirația ar fi prost plasat... Sovieticii au dreptul să fie mîndri”.

Gata pentru zborul senzațional.

CUCERIREA COSMOSULUI și...economia

Se apropie ziua când omul va stăpîni planetele sistemului solar, de pe care va pregăti noi salturi în universul nemărginit. Se naște însă întrebarea dacă, chiar înainte ca pe Lună sau pe Venus să fi debarcat primii cosmonauți, astronautica va putea aduce foloase practice activității umane, în special în domeniul economic?

Răspunzînd cererilor primite de la mai mulți cititori, vom încerca să lămurim în cele ce urmează această problemă căreia zborul navei cosmice „Vostok-2” îi conferă o arzătoare actualitate.

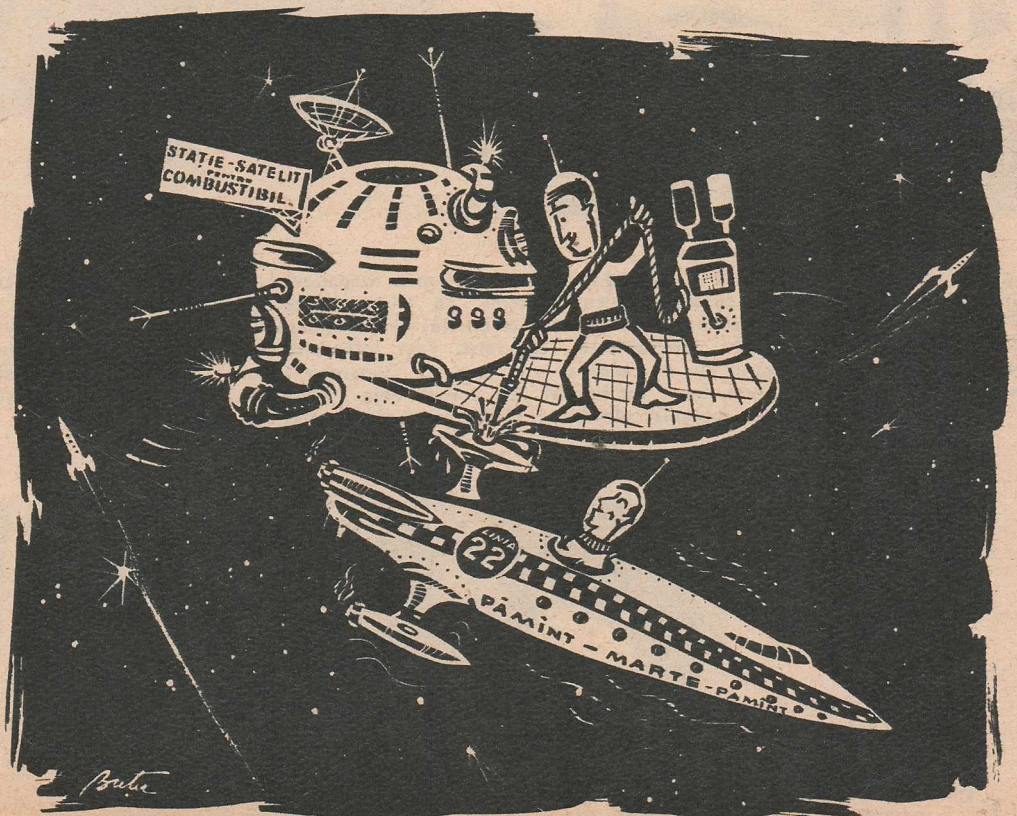
Un interesant articol apărut recent în publicația sovietică „Ekonomiceskaia Gazeta” furnizează date deosebit de interesante în această privință.

Știm cu toții că activitatea omului este strîns legată de condițiile meteorologice care, acționînd spontan, se comportă față de noi fie ca „prietenii”, fie ca „dușmani”. Informațiile asupra stării vremii sînt necesare pentru numeroase ramuri ale economiei. Ele capătă însă o importanță deosebită pentru producția agricolă.

Astăzi, pentru agronomi este nebuloasă chiar și ziua următoare. Nu mai vorbim de prognoza vremii pe timp de o săptămînă sau o lună.

Dacă oamenii ar cunoaște cu precizie „mersul vremii” pe cîteva luni

... ei ar planifica cu eficiență semănăturile, termenele însămînțărilor etc. Cunoașterea exactă a mersului vremii ar face posibilă, după calcule

aproximative, sporirea recoltei de 1,5-2 ori. Pentru observarea stării timpului este folosită în prezent o numeroasă armată de meteorologi. Numai în Uniunea Sovietică acest serviciu îl efectuează mii de stații situate pe pământ și de puncte mobile de observare de pe vase maritime, din avioane și elicoptere, precum și de la rampele de lansare a rachetelor meteorologice. Cu toate acestea, problema prognozei mersului timpului pe o perioadă mai îndelungată nu a fost încă rezolvată.

Pentru ce? Pe două treimi din suprafața planetei noastre nu se fac observații meteorologice regulate. Afară de aceasta, meteorologii din întreaga lume nu dispun în prezent de date cu privire la procesele care au loc în straturile superioare ale atmosferei. Se presupune însă că aceste procese, determinate de acțiunea Soarelui, exercită o foarte mare influență asupra mersului timpului în straturile inferioare ale atmosferei.

Sondarea permanentă a straturilor superioare cu ajutorul avioanelor, radiosondelor și rachetelor impune nu numai uriașe cheltuieli materiale, dar constituie și o problemă extrem de complicată, în special în ce privește sondajele deasupra oceanelor și în alte regiuni greu accesibile. În plus, cheltuielile pentru aceste cercetări fiind extrem de mari, trebuie să presupunem că nu va fi posibilă studierea permanentă a straturilor superioare ale atmosferei pe întreaga noastră planetă prin asemenea sondaje.

Satelii artificiali ai Pământului constituie un mijloc mai eficace și relativ mai ieftin pentru observațiile geofizice asupra proceselor care au loc în atmosfera planetei noastre.

Inchipuți-vă că la diferite înălțimi și pe

km în adâncul Universului, totuși în subsolul leagănului său, Pământul, omul s-a afundat doar la câteva mii de metri. Minele noastre și sondele de foraj apar ca niște înțepături de ac pe scoarța terestră. Chiar cele mai adânci dintre ele nu ating nici măcar o miime din raza Pământului.

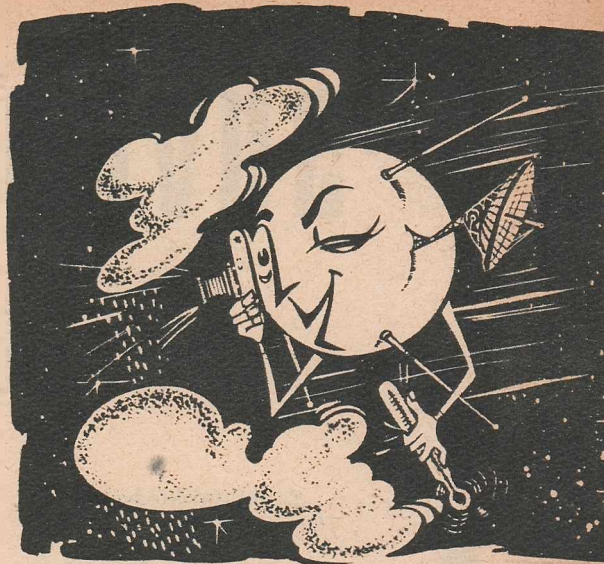
De aici, o singură concluzie: pentru a putea inventaria resursele materiale ale planetei noastre, e necesar s-o studiem în profunzime.

În această problemă ne vin din nou în ajutor sateliții artificiali ai Pământului.

După cum se știe, forța principală care determină mișcarea satelitului Pământului, după ce acesta este plasat pe orbită, o constituie forța gravitației terestre. Mișcându-se în câmpul de atracție al Pământului, satelitul reacționează foarte fin la toate schimbările acestui câmp, determinate de variațiile scoarței terestre. Satelitul se comportă ca și cum ar simți ce se află sub el: zăcăminte grele de minereu de fier, lanțuri muntoase sau ape oceanice relativ ușoare. Și intrucât aceste mase care au o densitate diferită sînt răspândite în scoarța terestră în mod neuniform, sateliții artificiali suferă anumite perturbații, mișcându-se pe o traiectorie neregulată.

Efectuându-se observații permanente asupra sateliților artificiali, măsurându-se schimbările traiectoriei lor, se va putea studia structura Pământului și repartiția neuniformităților de proporții mari în scoarța terestră, ceea ce va permite să se descopere noi regiuni cu diferite minereuri utile. Acest lucru este deosebit de important pentru regiunile cu suprafețe acvatice mari, aproape de loc cercetate din acest punct de vedere.

Să trecem acum la o altă problemă de mare

tuite din stații-piloni care, asemenea stațelor, își transmit una alteia undele electromagnetice care duc imaginea televizată. Inchipuți-vă însă sarcina de a acoperi în forma unei table de șah suprafețe de milioane de kilometri pătrați! Ce fonduri ar fi în acest caz necesare pentru a asigura schimbul de transmisii televizate cu toate statele de pe întregul glob pământesc?!

Or, trei sateliți artificiali echipați cu aparatură de televiziune pot face ca televiziunea universală să devină o realitate. Priviți globul pământesc: el se rotește încet în jurul axei sale. Iar acum imaginați-vă că în jurul lui, exact deasupra Ecuatorului, la înălțimea de 36.000 de km, la distanță egală unul de altul, „plutesc” trei sateliți artificiali. Da, nu vă mirați, „plutesc”, deoarece la această înălțime ei au o viteză egală cu viteza de rotație a Pământului. Se obține astfel un fel de triunghi echilateral în centrul căruia se află globul pământesc, iar de pe fiecare satelit artificial este vizibilă aproape jumătate din suprafața Pământului.

Acum imaginați-vă că de pe planeta noastră se transmite spre unul dintre acești sateliți, din orașele aflate în „cîmpul lui vizual”, un program de televiziune. Aparatura de pe satelit îl recepționează, îl amplifică și-l retransmite pe Pământ. Această retransmisie o pot recepționa simultan televizoarele situate pe aproape jumătate din suprafața globului. Pentru ca această emisiune să poată fi recepționată pe întreg Pământul, ea trebuie transmisă de pe acest satelit artificial la ceilalți doi învecinați.

Iată ce minunate posibilități în rezolvarea acestei probleme ne oferă sateliții artificiali ai Pământului. Ei deschid perspective mari și în rezolvarea comunicațiilor radio și telefonotelegrafice la distanțe foarte mari, permițând înlocuirea numeroasei aparaturi folosite în prezent în aceste scopuri.

Cînd va deveni oare posibilă utilizarea unor asemenea sateliți? Ziua în care ei vor brăzda întinderile albastre ale cerului este foarte aproape. O demontrează cu prisosință lansarea aparatelor cosmice grele sovietice cu pilot la bord.

ZBORUL DE LUNGĂ DURATĂ ÎN JURUL PĂMÎNTULUI EFECTUAT DE NAVA COSMICĂ „VOSTOK-2” A CONSTITUIT O NOUĂ VICTORIE A UNIUNII SOVIETICE, A OMENIRII ÎNTREGI, ÎN CUCERIREA COSMOSULUI, APROPIIND TOTODATĂ ȘI MAI MULT ZIUA CÎND PRIMII COSMONAUȚI ÎȘI VOR CONDUCE NAVELE SPRE VECINA NOASTRĂ CEA MAI APROPIATĂ, LUNA, SPRE PLANETELE SISTEMULUI SOLAR. ZBORUL MAIORULUI TITOV, SUCESELE MĂRETE OBTINUTE DE UNIUNEA SOVIETICĂ ÎN TOATE DOMENILE CONSTRUCȚIEI COMUNISTE CONSTITUIE O STRĂLUCITĂ CONFIRMARE A JUSTEȚEI CELOR ARĂTATE ÎN PROIECTUL DE PROGRAM AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE: „ÎN CONDIȚIILE SISTEMULUI ECONOMIC SOCIALIST, PROGRESUL ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII OFERĂ POSIBILITATEA DE A FOLOSI ÎN MODUL CEL MAI EFICACE BOGĂȚILE ȘI FORȚELE NATURII ÎN INTERESUL POPORULUI, DE A DESCOPERI NOI FORME DE ENERGIE ȘI DE A CREA MATERIALE NOI, DE A ELABORA METODE DE INFLUENȚARE A CONDIȚIILOR CLIMATICE, DE A CUCERI SPAȚIUL COSMIC“.

diferite direcții se rotesc în jurul Pământului sateliți artificiali echipați cu aparatura necesară de fototeleviziune, de raze infraroșii, de radiolocație etc. Aceasta va permite observarea continuă a caracterului stratului de nori al Pământului, a cantității de energie solară care ajunge la limita atmosferei și la suprafața Pământului, a mișcării maselor de aer cald și rece, a temperaturii suprafeței apelor, uscatului și aerului, precum și observarea altor fenomene meteorologice. De pe sateliți aceste date se transmit pe Pământ. De aceea, meteorologii vor putea nu numai să observe, pe o perioadă îndelungată, datele meteorologice și să determine principalele lor tendințe pe scara întregii planete, ci să și prevadă, cu ajutorul mașinilor de calcul, caracterul evoluției acestora în timp și spațiu.

Firește că asemenea sateliți nu vor constitui mijlocul universal care să înlocuiască vasta rețea de stații meteorologice și să excludă cercetarea atmosferei cu ajutorul rachetelor meteorologice, însă datele obținute prin ei vor juca un rol principal în prognoza vremii.

Astronautica dezvăluie tainele Pământului

În altă ordine de idei trebuie să arătăm că noi cunoaștem foarte puțin problema resurselor de materii prime și a rezervelor energetice care dispunem, și aceasta pentru simplul motiv că deocamdată știm foarte puțin despre planeta noastră. Deși a pătruns milioane de

interes în care, de asemenea, își va spune cuvîntul astronautica:

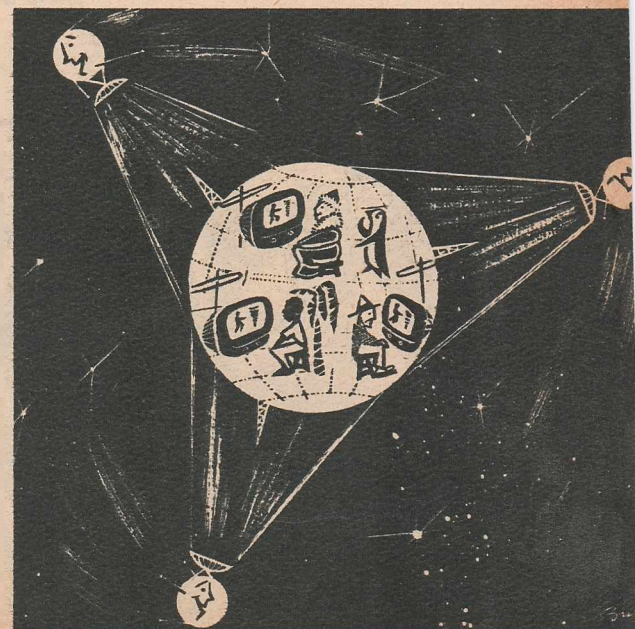
Televiziunea universală

Se știe că pe măsura îndepărtării de centrul de televiziune, antenele trebuie ridicate tot mai sus. Oricît de înalte ar fi însă ele, undele electromagnetice ultrascurte, propagîndu-se asemenea razelor unui proiector, nu pot depăși orizontul.

Cum am putea împăca distanțele uriașe cu dorința firească a oamenilor care vor să vadă din locuința lor ce se petrece în diferite colțuri ale țării, în toate regiunile lumii? Să difuzăm undele electromagnetice cu ajutorul unor stații prevăzute cu piloni mai înalți? Cu ajutorul turnului înalt de 150 de metri, centrul de televiziune din Moscova asigură stabilitatea recepției imaginilor de televiziune pe o rază de 60 de km. Noul turn de 520 metri care se construiește în prezent va mări raza recepției de aproximativ două ori. Construcția unor asemenea turnuri, fiind foarte costisitoare, nu constituie însă o rezolvare a problemei. Ce se mai poate face?

Se pot efectua (și acest lucru se realizează) transmisiuni de televiziune prin cabluri speciale. Dar cîte mii de kilometri de asemenea cablu trebuie întinse (construindu-se de asemenea la fiecare 8-12 km stații de amplificare) pentru a lega între ele, de pildă, toate localitățile Uniunii Sovietice!

Se mai pot construi (și acest lucru se face de asemenea) linii de radioreleu — lanțuri alcă-

Suvenir din Berlinul occidental

de Nicolae MINEI

„Gedächtniskirche“: biserica amintirii... O ruină cu zidurile înnegrite și cu clopotnița retezată de obuze, în care numai un vechi orologiu a mai rămas intact și marchează cu fidelitate scurgerea timpului.

Biserica amintirii... A cărei amintiri? A lui Wilhelm I, în cinstea căruia a fost înălțată? Sau a celui de-al doilea război mondial care, nimicind-o, a dat parcă un simbolic avertisment militarismului german, fie el wilhelmian, hitlerist sau „creștin-democrat“?

Biserica amintirii... Ca o imensă măsea găunoasă și inutilă, ea se înalță la capătul de răsărit al bulevardului Kurfürstendamm, principala arteră comercială și mondenă a Berlinului occidental. În jurul rămășiței acestui monument închinat „gloriei divine și pămîntești a primului dintre Kaiseri“, maghernite mărunte, cu pereții din placaj, oferă trecătorilor cirnați cu muștar, halbe de bere și sticle de coca-cola.

Acolo, lângă trista biserică a unor și mai triste amintiri, mi-a dat întâlnire într-o seară cunoștința mea vest-berlineză (să-i spunem dl Schmidt...). Mai aveam de discutat unele lucruri pentru care ziua nu ne-a fost destul de lungă. Dar, în afară de aceasta, bănuiam că dl Schmidt voia să-mi arate Berlinul occidental noaptea.

...Am avut dreptate: în loc să ne înfundăm împreună într-o cafea cu banchete plușate și prăfoase, unde am fi putut discuta în tihnă, dl Schmidt mă ia de braț și pornim amîndoi, agale, de-a lungul Kurfürstendamm-ului. În urma noastră rămîne, întunecată, biserica amintirii. Din cauza ei mi s-or fi pîrînd oare atît de luminoase reclamele cu neon care inundă uriașul bulevard?

Trotuarele sînt largi, atît de largi încît permit fiecărui magazin să dispună de două vitrine:

cea obișnuită și cealaltă, care în mod impropriu se numește „auxiliară“. Spre deosebire de prima, ea are trei dimensiuni, fiind o adevărată casuță paralelipipedică, cu postament de cărămidă aparentă și pereți din sticlă. În interiorul lor: coliere de perle (veritabile!), poșete din piele de crocodil, mătăsuri pariziene, poplinuri londoneze, stilouri „made in U.S.A.“, evantaie japoneze...

— S-a calculat — îmi spune cu mindrie dl Schmidt — că valoarea medie a unei vitrine de pe Kurfürstendamm este de 15.000 de mărci... Îți dai seama ce reprezintă asta?

Îmi dau seama: între pereții transparenti ai fiecărei vitrine se adăpostește echivalentul a cincizeci de salarii lunare ale unor muncitori de înaltă calificare. Așa se explică și faptul că magazinele — la fel de pline de mărfuri ca și vitrele lor — sînt la fel de goale de clienți.

Foarte frecvent întîlnim pe Kurfürstendamm agenții de vânzare a automobilelor de ocazie. De toate mărcile, de toate modelele, vechi și hodorigite sau aproape noi și strălucitoare, mașinile se înghesuie în turme compacte și mute, în mari locuri virane — adevărate țarcuri de sîrmă ghimpată.

— Cum se poate — întreb eu — ca pe o stradă principală să se găsească spații goale de asemenea dimensiuni?

— Pe aici a trecut războiul, mein Herr — îmi răspunde dl Schmidt.

— Dar a trecut acum 16 ani! De atunci, era destul timp să se clădească...

— De ce să se clădească? — se miră dl Schmidt.

— Casă se folosească terenul în scopuri utile... Nu-i păcat să existe atîtea maidane în plin centrul orașului?

— Terenul e folosit în scopuri cît se poate de utile! Afacerea cu automobilele e foarte rentabilă: le vînd americanii din trupele de ocupație, care, după cum știi, nu plătesc nici un fel de vamă. Pe ei, o rablă oarecare îi costă, să zicem, 300 de dolari. O dau cu 600, iar negustorul o revinde cu 1.000 ... Toată lumea cîștigă în combinația asta!

Dl Schmidt vorbește cu atîta convingere, încît renunț să-i mai spun că în combinația asta

există și lume care pierde. De exemplu, miile de vest-berlinezi care locuiesc în fostele cazemate sau într-un fel de șoproane de scînduri, la cinci minute distanță de Kurfürstendamm. Dacă pe terenurile virane s-ar clădi locuințe... Da, dar atunci unde ar mai fi expuse mașinile aduse fără vamă de militarii americani și revindute cu beneficii atît de frumoase de negustorii de pe Kurfürstendamm?

În fața noastră, în spatele nostru, la dreapta și la stînga noastră, deasupra noastră (mai ales deasupra!), neonul muncește neobosit. Luminile lui ne invită să folosim ața de cusut „Güttermann“, să bem aperitivul „Deinhard Imperial“, să călătorim cu „Panamerican“, să locuim la hotel „Kempinski“ sau la „Hilton“, să luăm o cafea la „Quartier bohème“, să citim ziarul „Telegraph“. Reclamele sînt verticale, orizontale, oblice sau circulare, se înalță spre cer sau se prăvălesc în cascadă, vrînd parcă să strivească trecătorii sub masa lor strălucitoare. „Luăți!“, „Cumpărați!“, „Consumați!“. Văzduhul e plin de imperative publicitare, dar mulțimea se scurge indiferentă sub ele, fără să ia, fără să cumpere, fără să consume: în țara făgăduinței pe care o descrie neonul multicolor, nu se intră fără pașaportul banului.

Dl Schmidt dezbată cu mine „miracolul economic“ al Germaniei occidentale. Amîndoi avem argumentele noastre. El îmi arată elegantele veșminte ale manechinelor de ceață din vitrină, eu îi arăt hainele ponosite ale celor cu care ne încrucișăm pe stradă. El mă obligă să admir silueta distinsă a ultimului tip de limuzină „Mercedes“, eu îi îndrept atenția spre gloata cenușie și istovită care iese din girile metroului. El se extaziază în fața magazinului cu ciini de rasă, eu mă opresc, tăcut, în dreptul unei corciturii banale, care ține în bot o capelă militară, cu fundul în jos; alături, o umbră de om, fără un braț și cu orbitele goale în dosul unor ochelari negri, poartă pe piept o tăbliță pe care scrie, cu litere fosforescente: „Mare mutilat de război! Trăiesc din mila dv.“

Dl Schmidt se decide să-mi dea lovitura de grație și mă invită la un cabaret. Acolo voi avea prilejul să văd cum petrec berlinezii — berlinezii adevărați, nu „indivizii aceia, insuportabil de serioși, din partea răsăriteană a orașului“. Să părăsim, așadar, Kurfürstendamm-ul și să o luăm spre „Zoologische Garten“.

Iată-ne în cartierul localurilor de noapte. Sînt unul lângă altul, mai mult, unul *peste altul*: „Tahiti“, „Boogie-Woogie“, „Saint-Germain des-prés“, „Mon plaisir“, „Hong-Kong“... Dede-subtul firmelor, panouri de fotografii cu femei goale sau pe cale de a se dezgoli. În dreptul panourilor, băieți de 12-13 ani contemplează, cu ochi exorbitați, nuditățile „artistelor“.

— Asta numai pe puști îi mai amuză — spune dl Schmidt cu un zîmbet indulgent. Noi mergem la ceva cu adevărat senzațional.

Pe dinafară, ceva-ul senzațional arată ca orice bar și se numește „Sailor of Hamburg“. Iar pentru ca și germanii care nu știu englezește să înțeleagă că, traducere, asta înseamnă „Marinarul din Hamburg“, portarul nu poartă fireturi, ci un tricou vîrgat de mateloț.

Interiorul localului se trudește să imite o tavernă afumată, de tipul celor frecventate, în romanele de duzină, de către lupii de mare. Mesele sînt croite din scînduri de brad nedate la rîndea, scaunele sînt înlocuite cu butoiașe, pe pereți sînt țintuiți din loc în loc colaci de salvare. Un singur detaliu nu amintește întinderile nemărginite ale oceanului: un ring, asemenea celor de box, instalat în mijlocul sălii.

Ne așezăm la o masă în apropierea ringului și dl Schmidt comandă ceva de băut. Începem să discutăm despre lucrurile care au servit drept

...Nu întotdeauna strada aparține americanilor sau revanșarzilor! Iată acum ocupată de tineretul democrat vest-berlinez. Demonstrația lui se desfășoară sub lozincă: „Luptați împotriva morții atomice!“

1

pretext întâlnirii noastre. dar nu apucăm să vorbim mult. Se aude un gong, sala se cufundă în întuneric și numai ringul rămâne luminat de două proiectoare puternice, fixate deasupra lui.

— Să vezi ce interesant e! — îmi spune dl Schmidt și ochii lui lucesc în obscuritate.

Pe ring se urcă două fete, una blondă ca paiul, cealaltă șatenă. Nu par să aibă la un loc nici patruzeci de ani. Poartă costume de baie, foarte strânse pe corp. Ajunsă sus, cea blondă alunecă și e gata-gata să cadă. Abia acum îmi dau seama că podeaua ringului este acoperită de un strat gros de noroi. Un noroi negru și viscos, ca atunci când se amestecă țifeiul cu pământul.

Din nou răsună gongul și cele două fete încep să se lupte. E un meci de *catch-as-catch-can* — „sport” care nu numai în traducere literală înseamnă: „apucă-l de unde poți”. Fetele se lovesc și ele pe unde pot și cum pot, cu palma, cu pumnul, cu noroiul pe care-l adună de pe jos și și-l vîră reciproc în ochi, în gură, în urechi... După cîteva minute, par amîndouă niște groștești statui mișcătoare de mîzgă neagră, care se bat absurd, patetic și obscen. Maiourile sînt sfișiate, dezgolind mereu noi porțiuni de piele, care se acoperă însă imediat cu noroi. Din loc în loc, crusta neagră capătă o culoare mai spălă-

cită, din cauza sîngelui care țîșnește prin nenumăratele zgîrieturi.

Dl Schmidt urmărește cu aviditate lupta. Surprinzîndu-mi privirea îndreptată asupra lui, se întoarce o clipă spre mine și mă întreabă:

— Așa-i că e mai tare decît *strip-tease-ul*?

Aprob fără rezerve. E mai tare decît *strip-tease-ul*, mai bestial, mai degradant și, la urma urmei, mai reprezentativ pentru etica acestui mod de viață.

Încerc să mă uit în altă parte și ochii îmi cad pe o pancartă, agățată într-un cui, deasupra colacilor de salvare. Cu litere gotice, îngrijit desenate, pancarta proclamă o veche deviză cavalească la adresa sexului slab:

„Pe femeie să n-o atingi nici cu o floare!”

Cred că mai ales din cauza pancartei mi se face greață, mă scol și îmi iau un grăbit rămas bun de la dl Schmidt și de la „Marinarul din Hamburg”.

...Biserica amintirii... În ora tîrzie de noapte, pare mai mult ca oricînd un monument al pustirii. Trec pe lîngă ea, ducînd cu mine amintirile vest-berlineze. Multimea tristă și indiferentă... Cumpărați, cumpărați, cumpărați!... Trăiesc din mila dv.!... Fetele încăierate în noroi... Pe femeie să n-o atingi nici cu o floare!...

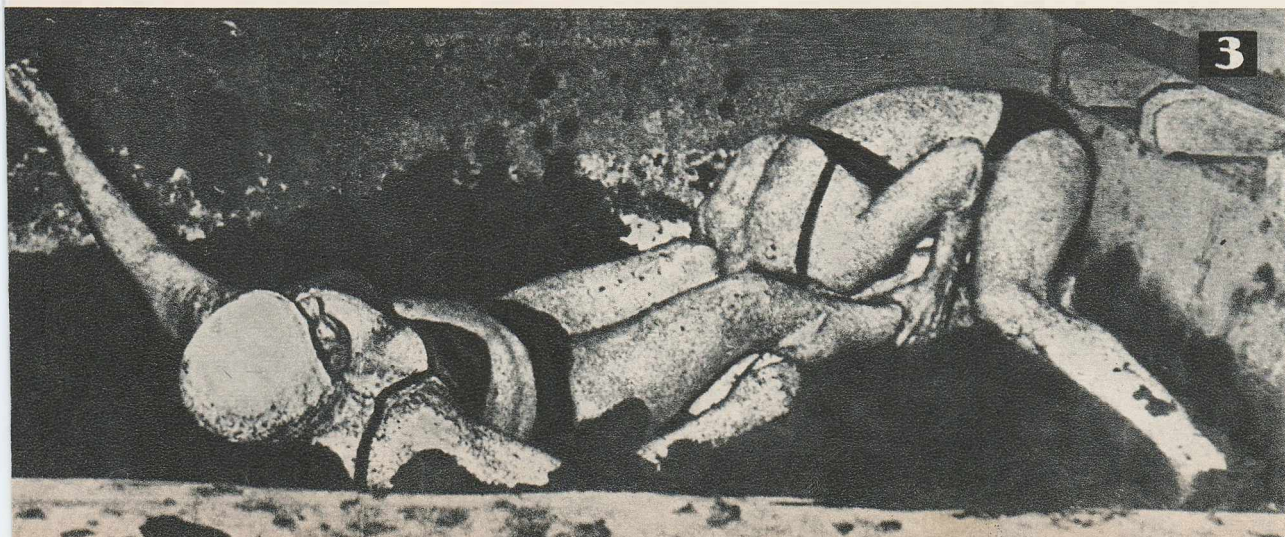

2

1 Halt! — Stai! Avertismentul de a nu încălca spațiul rezervat demonstrațiilor belicoase ale ocupanților americani are o semnificație deosebită pentru invalidul din ultimul război mondial.

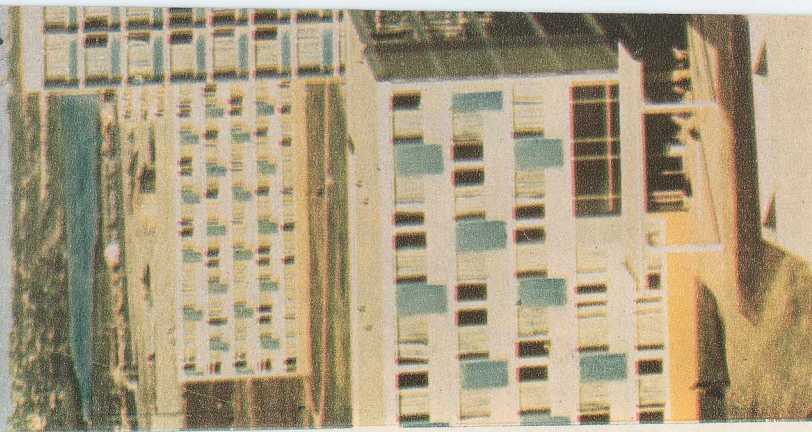
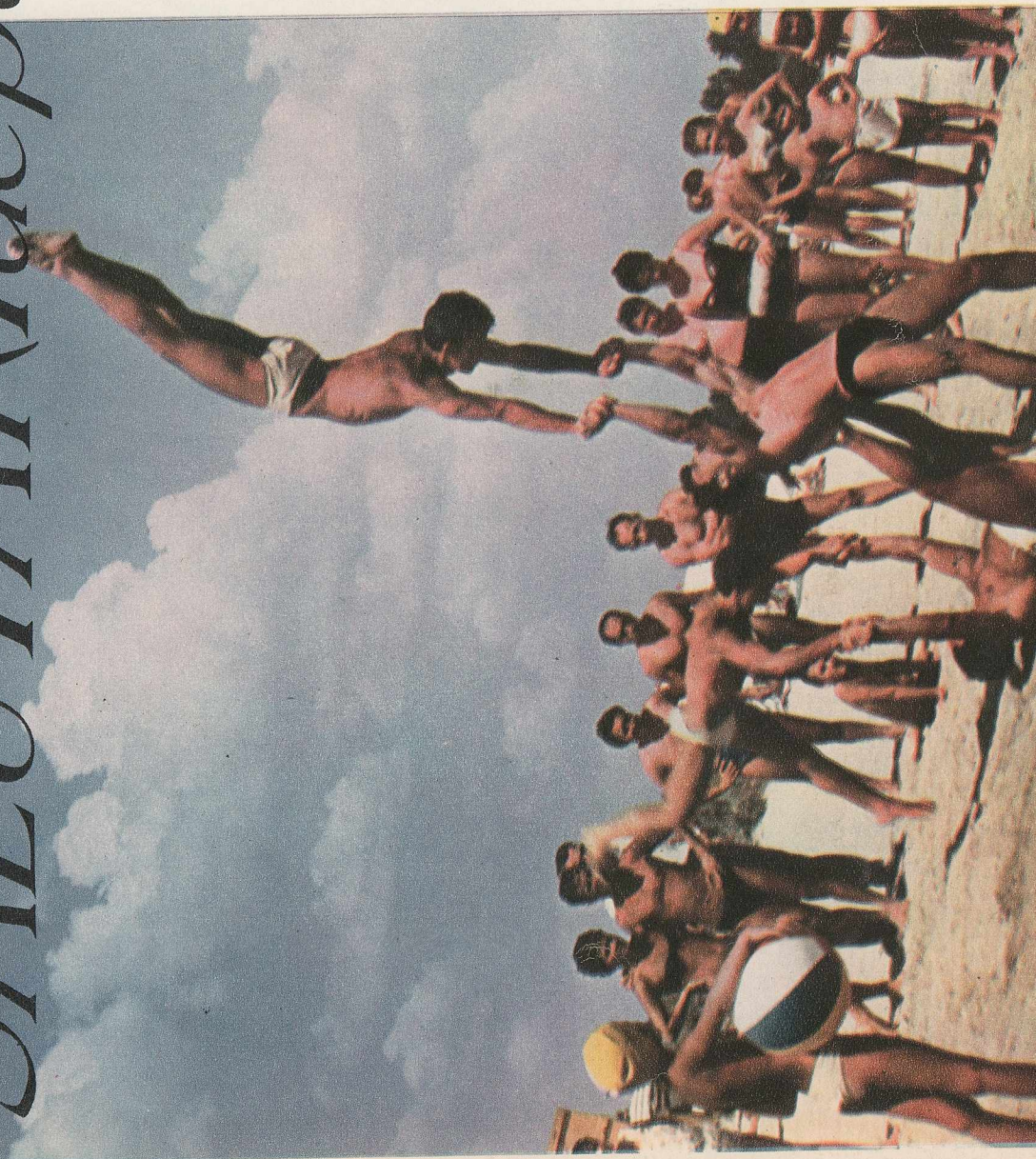
2 „Miracol economic”? Depinde pentru cine. Debitantul Richard Hiller, din Mariannenplatz 21, a fost silit să-și închidă definitiv prăvălia. Motivul l-a așizat pe ușa de la intrare: mărirea legală a chirilor cu 150%^{0/0}, începînd de la 1 martie 1961.

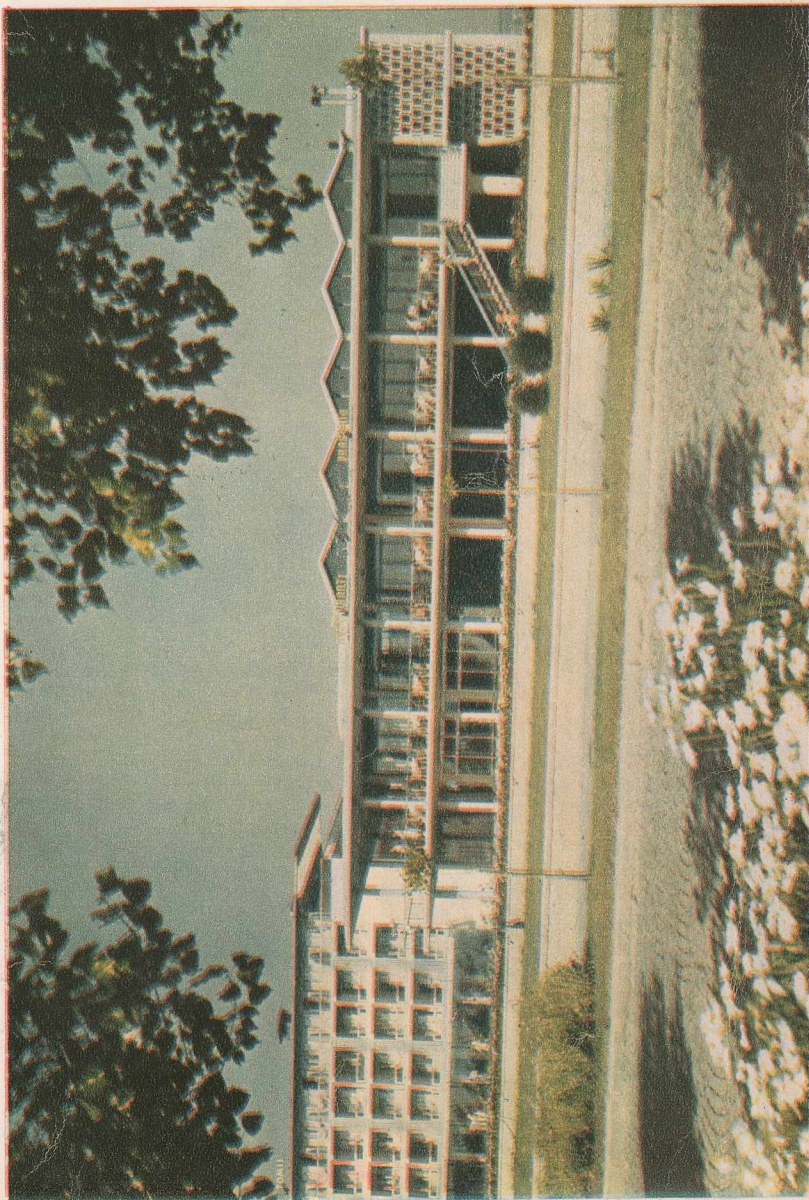
3 Mai tare decît *strip-tease-ul*! *Catch-as-catch-can* feminin în noroi!... Distracții americane în Berlinul occidental.

3

SALUTARIDEPE L'110

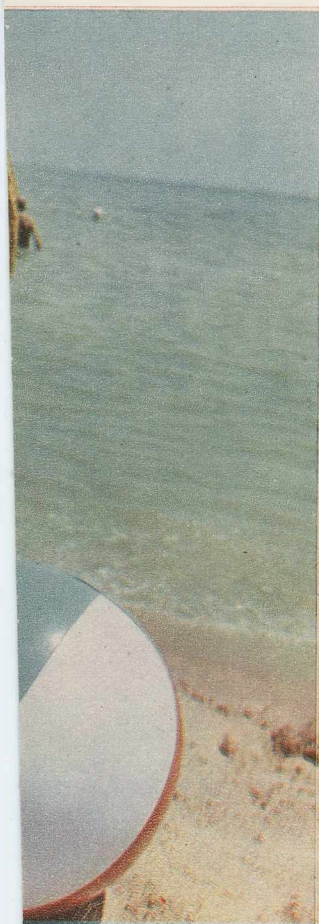
PAZ

DRAGII NOȘTRI,

Ca în fiecare an, și acum vă trimitem multe salutări de pe litoral. Numai că, față de ceilalți ani, litoralul nostru e din nou schimbat! Desigur că și acum ne bronzăm la soare, ne zbenguim în valuri, înălțăm piramide vii pe țărni, iar micuța noastră Rodica, nudistă convinsă, plînge neputîndu-se hotărî pentru colacul de cauciuc sau mingea de masă plastică... Și—la fel, desigur, ca și anul trecut—mai sînt destui care improvizează jocuri cu mingea pe plajă... Dar sînt și multe lucruri diferite față de anul trecut. Lucruri noi. Cum noi sînt și hotelurile acestea cu cîte 9 etaje din Mamaia. Cum nou este și restaurantul unde luăm masa. Cum noi sînt și alte numeroase hoteluri, vile, restaurante, magazine, puncte de distracție... Facem și excursii, am vizitat tot litoralul, de la Mamaia la Mangalia, am mers cu hidrobul pe mare, pescuim, cîntăm, rîdem, dansăm. Într-un cuvînt: trăim zile pline de lumină și bucurie. Și vă așteptăm cu drag și pe voi, să veniți să completați rîndurile zecilor de mii de oameni ai muncii care-și petrec concediul pe litoral.

La revedere pe curînd,

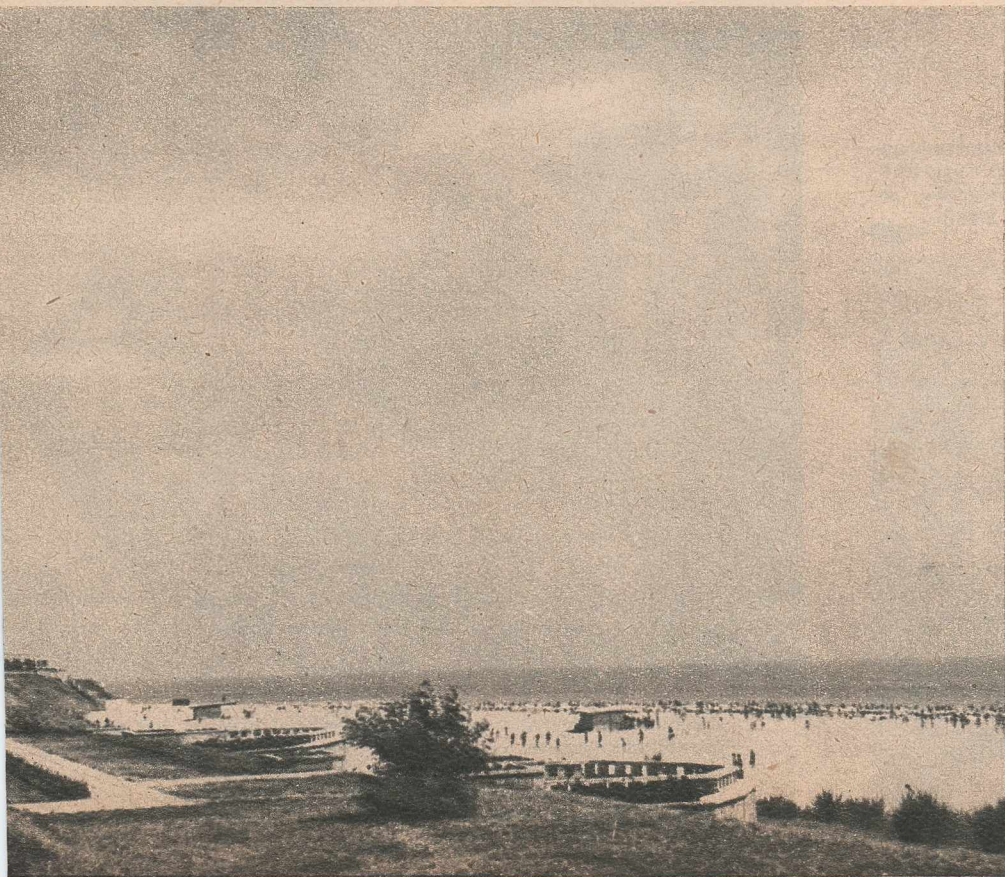
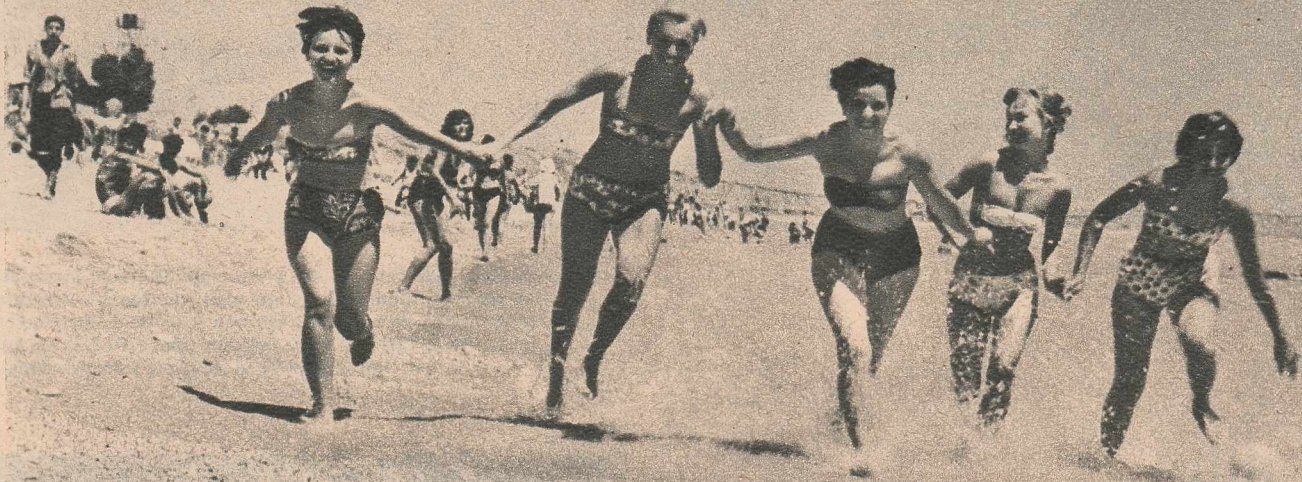
ai voștri...

ÎN LUMINA SOARELUI, PENISIPUL

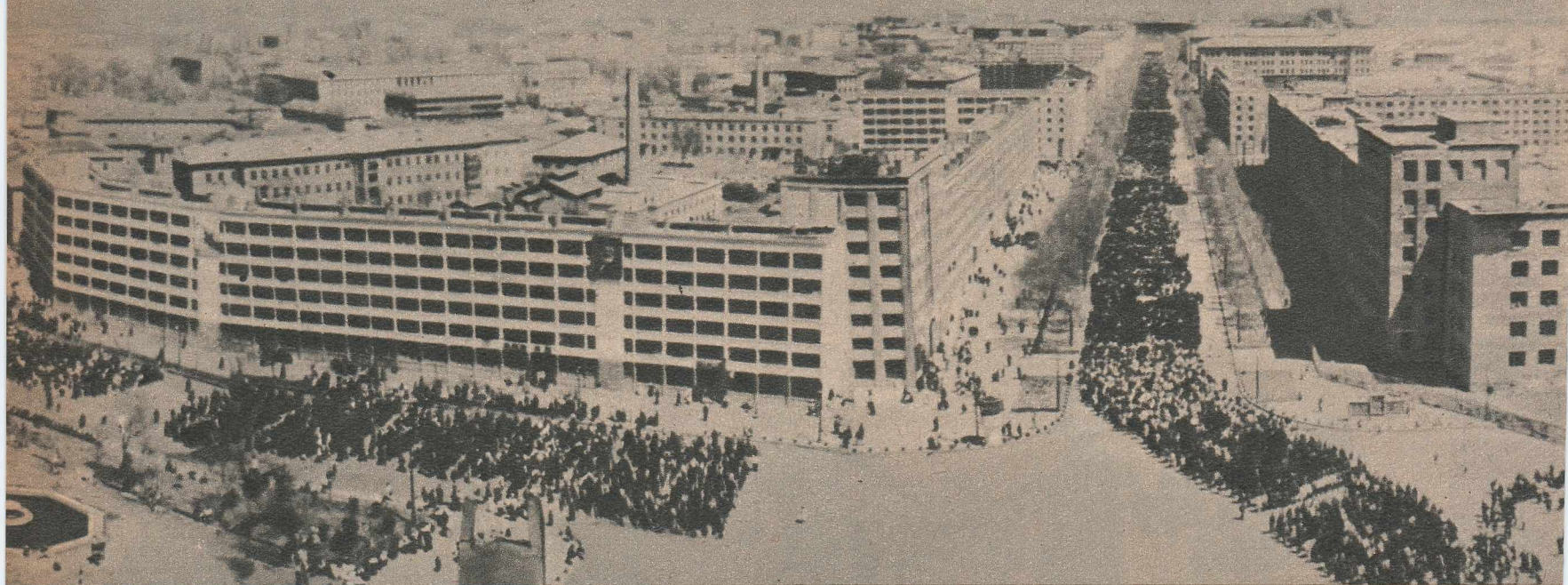

AURIU, ÎN VALURILE AZURII ALE MĂRII...

Fotografii de V. SAVIN, Dan GRIGORESCU,
L. IOSIF, Nicu VASILE, Dan BIRLADEANU

Aceasta este fața de azi a Phenianului mult încercat, în care, după agresiunea imperialistă, nu mai rămăsese — literalmente — piatră peste piatră. În cei 8 ani care s-au scurs de la încheierea armistițiului, în capitala țării au fost ridicate peste 70.000 de apartamente, 120 școli tehnice și 70 mari întreprinderi.

Imagini din COREEA POPULARĂ

LA 16 ANI DE LA ELIBERAREA ȚĂRII

În agricultura R.P.D. Coreene au lucrat anul trecut 12.500 tractoare, 839 autocamioane și 49.000 alte diferite unelte agricole remorcate. Până la sfârșitul acestui an agricultura țării prietene se va îmbogăți cu alte câteva mii de tractoare. În fotografie: pe lanurile de porumb ale cooperativei agricole Hadan, din provincia Sinuiju.

Combinatul textil din Phenian este cea mai mare și mai modernă întreprindere de acest gen din R.P.D. Coreeană. Colectivul lui produce zilnic peste 60 tone de fire toarse și 250.000 metri de diferite țesături. În fotografie: țesătoarea Kil Hvak Sil, Erou al Muncii Socialiste a R.P.D. Coreene (dreapta), alături de una dintre tovarășele ei de muncă.

C O R E S P O N D E N Ţ I I

Cînd l-am întilnit pentru prima dată, maestrul Alexandru Codescu trecea printr-o încercare neobişnuită: era „subiectul” principal al unui fotoreportaj ce se executa în acel moment. Fotoreporterul, deşi ostentise în căutarea unghiului fotografic, era totuşi mulţumit de bunăvoinţă.

— Ce să-i faci — spuse la un moment dat Alexandru Codescu — nici munca asta, de fotoreporter, nu-i de loc uşoară.

S-ar fi putut crede că vorbise din politeţe sau din curtoazie pentru cel ce-l fotografia, dar nu

era aşa. Cînd spune ceva, Alexandru Codescu se exprimă cu toată convingerea şi, mai mult, cu competenţa rezultată dintr-o atentă observare a lucrurilor. De aceea cuvîntul său are multă greutate în bunul mers al secţiei cazangerie de la „Griviţa roşie”. Nici nu-i de mirare. Alexandru Codescu este Erou al Muncii Socialiste.

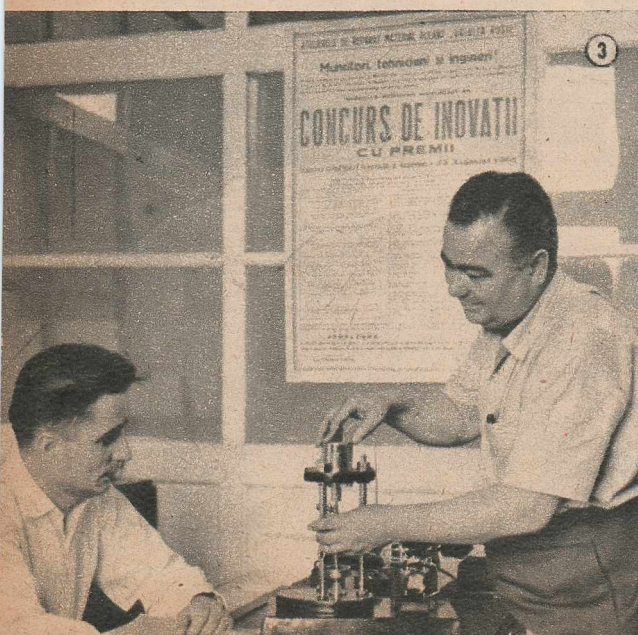
★

„Munca aci nu-i uşoară şi nici de mică răspundere. Tocmai de aceea în ultimii ani au fost luate măsuri menite să reducă efortul fizic, să

contribuie la sporirea productivităţii muncii, la îmbunătăţirea lucrărilor. S-au construit aici o instalaţie de sudare automată a cazanelor de locomotivă, o instalaţie de găurit, s-au montat două poduri rulante de mare tonaj. Un lucru de mare însemnătate este şi prelungirea halei... Oare investiţiile făcute pentru prelungirea halei şi pentru construirea instalaţiilor enumerate mai sus au dat toate roadele aşteptate? Credem că încă nu. Şi iată de ce: partea nou construită a halei este folosită în mică măsură în interesul producţiei... Instalaţia de sudură automată

Dumitru Gheorghe preferă să aducă personal corespondenţele la redacţie. De aceea el poate fi întilnit deseori în preajma Casei Scînteii.

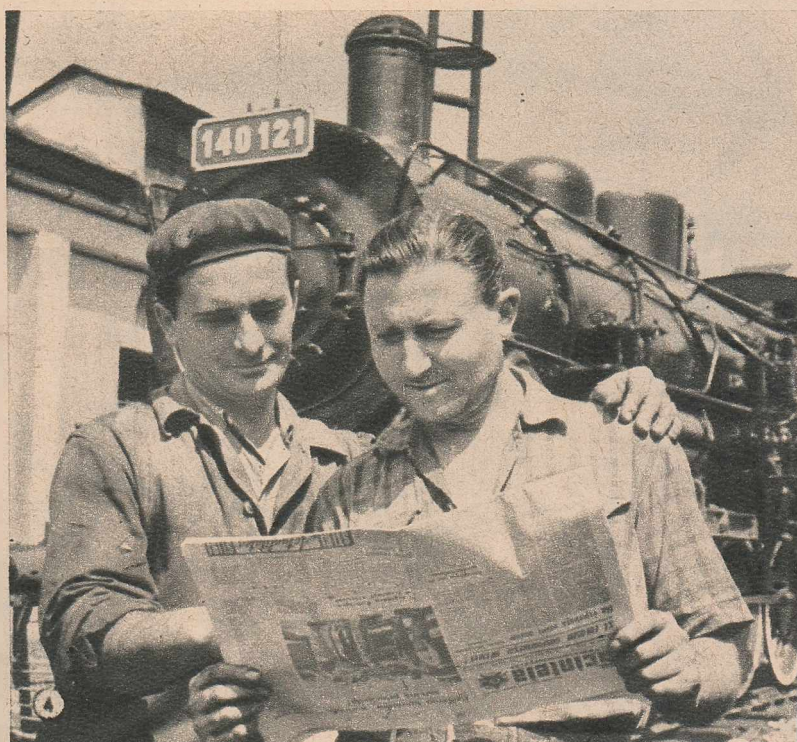

① Corespondenții de presă Dumitru Purice, Vasile Blzga, Artemie Cerceș, Dumitru Gheorghiu, Ioan Iov și Jean Vasile. Din când în când acești membri ai postului de corespondenți voluntari se întâlnesc pentru a discuta care sînt cele mai actuale probleme despre care ar trebui să scrie.

② Tovarășul Dumitru Purice a aflat că primitorul Ioan Savu pregătește o „surpriză” și se grăbește să-l ia din vreme un interviu.

③ La cabinetul tehnic, inginerul Ioan Iov înregistrează o nouă propunere a inovatorului Jean Vasile. Care din ei va scrie despre inovație? Amîndoi sînt corespondenți voluntari...

④ Vasile Blzga (dreapta) și prietenul său, montatorul Mircea Pană, citesc un articol al postului de corespondenți voluntari, apărut în ziar.

ocupă un loc destul de redus... Noile poduri rulante nu funcționează... O bună parte din spațiul noii hale e folosit pentru depozitare...”

Ce s-a întîmplat de cînd au fost arătate aceste lipsuri într-un articol apărut în „Știința”?

Loviturile ciocanelor pneumatice, amplificate și reflectate de pereții halei, răsună puternic. Într-un astfel de loc poți striga oricît de tare, nu te aude nimeni. Pînă și huruitul greu al macaralelor se pierde în bubuitul de tunet al ciocanelor. Dar oricît de mare e zgomotul, oricît de impresionant sînt înălțimile halei și oricît de maiestuos marșul podurilor rulante — omul le domină. El este stăpînul. O simplă apăsare pe un buton și zgomotul ciocanului pneumatic se întrepru. Pe ecranul uriaș al peretelui de sticlă se

profîțează silueta unui om cu mîna ridicată. E indică drumul pe care trebuie să-l urmeze uriașă placă de fier. Cu docilitate, la comanda omului motoarele macaralei pornesc și așază placa de metal pe masa sudorilor. Aci flacăra instalației automate de sudură mușcă din carnea metalică dîndu-i forma dorită de om. Întreaga activitate a secției, cu vuietul ei ritmat, merge ca un ceas sornic uriaș, condus de priceperea oamenilor

★

Nu se știe cine a citit mai întîi articolul. În orice caz, printre primii au fost inginerii Eugenia Pascu, M. Filipescu și Ion Fotache, laborantul Olteanu, maistrul Ion Stoian și strungarul Ionel Aramă. Ce s-a întîmplat im

diat e greu de redat exact. Ce se știe însă cu certitudine este că oțelarii de la uzinele „Wilhelm Pieck” din Brăila au aplicat cu succes experiența descrisă în articol și au trimis ziarului „Scnteia” o scrisoare care începea astfel: «Am citit cu interes articolul „Un procedeu economic în turnătoriile de oțel”, publicat în nr. 4987 al „Scnteii”. Experiența turnătorilor din secția oțelărie a „Griviței roșii” în reducerea consumului de metal la maselote ne folosește și nouă. Rezultatele dobândite dovedesc că, într-adevăr, metoda folosirii maselotelor cu înveliș exotermic la turnarea pieselor din oțel are o mare eficacitate economică. Avem convingerea că experiența relatată în articol a constituit un îndemn pentru aplicarea acestui procedeu și în alte turnătorii de oțel».

Deci, autorii articolului, ca și oțelarii de la atelierele ceferiste bucureștene, pot fi mulțumiți că experiența „Griviței roșii” a fost apreciată și folosită de alți oțelari.

★

Ce-i de făcut? Întrebarea aceasta și-au pus-o întâi vopsitorii. Apoi au reclamat cazul serviciului de aprovizionare, continuând să lucreze cu vopsea proastă. Întrebarea și-au pus-o și cei de la revizia de vagoane. Au reclamat și ei, continuând să primească vagoane de pe care vopseaua, de proastă calitate, crăpa și se decojea.

Întrebarea s-a pus apoi la Comitetul de partid al atelierelor „Grivița roșie”.

— Am trimis nenumărate scrisori fabricii de lacuri și vopsele „13 Decembrie”, dar fără rezultat. Vopseaua care ne vine continuă să fie de calitate slabă — spuse cineva.

— Vopsitorii sînt nemulțumiți, și pe bună dreptate. Vopseaua asta proastă le compromite pur și simplu munca — se auzi altă voce.

— Revizia de vagoane critică mereu calitatea vopselei.

— Ce-i de făcut?

— Când este vorba de roadele muncii noastre, cum a fost cazul cu experiența pozitivă a oțelarilor noștri, avem cine să o popularizeze?

— Întrebă un tovarăș din comitetul de partid.

— Avem.

— Când este vorba de propriile noastre lipsuri, cum s-a întâmplat cu deficiențele de la secția cazangerie, se găsește cine să ni le arate, nu?

— ...Desigur.

— Dar acum, cînd avem greutăți, nu există oare și cine să ne ajute?

Întrebarea a primit același răspuns. Și astfel, la îndemnul comitetului de partid, Dumitru E. Gheorghe, tehnician, responsabil al postului de corespondenți voluntari, a scris o scrisoare pe care s-a grăbit s-o ducă el însuși la redacția ziarului „Scnteia”.

Ziarul cunoștea situația și de la corespondentul Grigore Moholea de la revizia de vagoane București-Grivița. În urma acestor sesizări a întreprins o anchetă. Ancheta s-a soldat cu publicarea articolului „Pe marginea a două scrisori”, articol care a avut ca rezultat îmbunătățirea calității vopselei cu pricina.

★

Alexandru Codescu, maestru cazangiu, Erou al Muncii Socialiste; Dumitru E. Gheorghe, tehnician; Dumitru Purice, turnător; Ioan Iov, inginer; Artemie Cercel, ajustor; Vasile Bîzgă, montator; Jean Vasile, maestru principal — iată numai câțiva dintre membrii postului de corespondenți voluntari ai ziarului „Scnteia” de la Atelierele C.F.R. „Grivița roșie”. Ca ei mai sînt mulți și la „Grivița roșie”, și la „Wilhelm Pieck”, și la uzina de tractoare, și în gospodăriile colective, și în instituții și institute. Sînt mii.

Din toată țara sosesc la „Scnteia”, organul Comitetului Central al partidului nostru, mii de scrisori. Experiența pozitivă, realizările în muncă, lipsurile, greutățile și atîtea altele sînt arătate ziarului. În folosul colectivului lor și al societății, prietenii de nădejde ai presei comuniste duc o muncă de răspundere, o muncă frumoasă: munca de corespondent voluntar.

Mihail MİRZA

Fotografii de Eugen IAROVICI

„Pe ecranul urlaș al peretelui de sticlă se profilează silueta unui om cu mina ridicată”. În urma articolului scris de postul de corespondenți voluntari, o serie de lipsuri tehnico-organizatorice de la secția cazangerie a atelierelor „Grivița roșie” au fost lichidate.

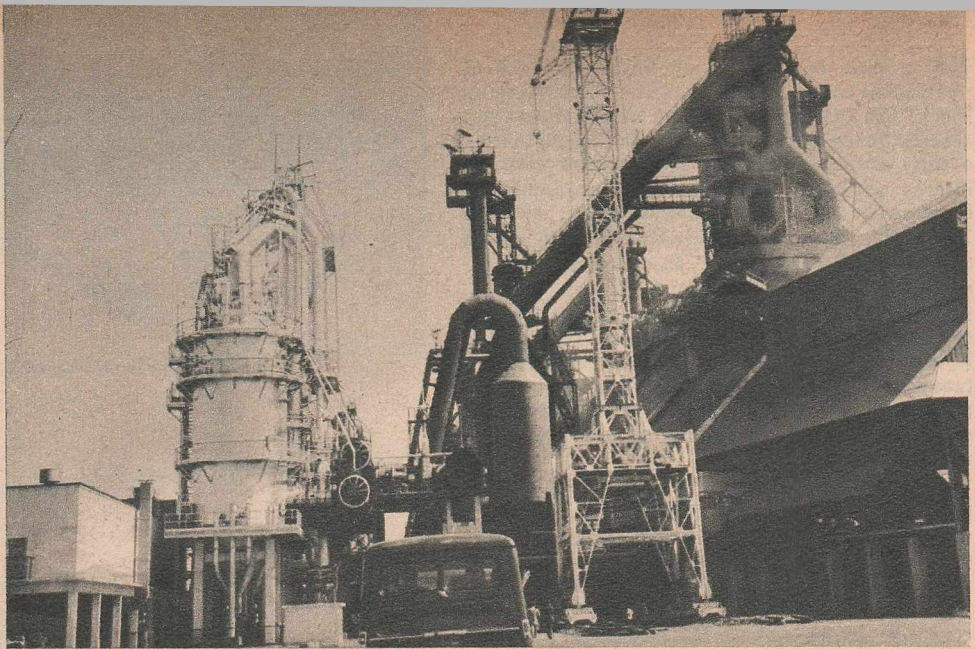
Aici, pe terasa noli sale locuințe, ajustorul mecanic Artemie Cercel scrie o scrisoare „Scnteii”.

Tot mai numeroase și mai variate sînt acțiunile de protest ale populației vest-germane împotriva febrei războinice a militaristilor de la Bonn. În fotografie: pentru a protesta împotriva intenției autorităților de a amplasa un poligon în apropierea orașului lor, locuitorii din Dinslaken au organizat un cortegiu de mașini care au străbătut străzile purtînd lipite afișe pe care scrie: „Rechiziționarea pămîntului în scopuri militare servește pregătirilor de război“.

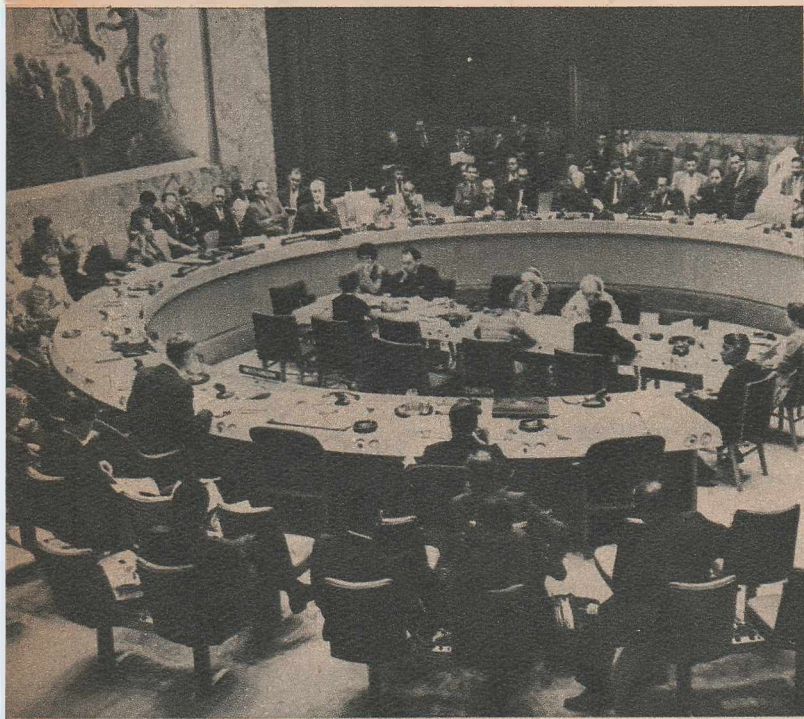
fotocronica FLACARII

La 15 august, poporul indian sărbătorește cea de-a 14-a aniversare a scuturării jugului colonialist englez. În anii care au trecut de la proclamarea independenței, India a obținut o serie de importante realizări pe drumul lichidării înapoierii economice, cauzată de cele aproape două veacuri de robie colonială. Un aport important la dezvoltarea economică a Indiei îl constituie ajutorul dezinteresat al țărilor socialiste acordat Indiei și, în primul rînd, cel al Uniunii Sovietice. În fotografie: aspect de la Uzinele metalurgice din Bhilai, construite cu ajutorul Uniunii Sovietice. Fonta produsă aci este folosită de 900 întreprinderi din întreaga Indie.

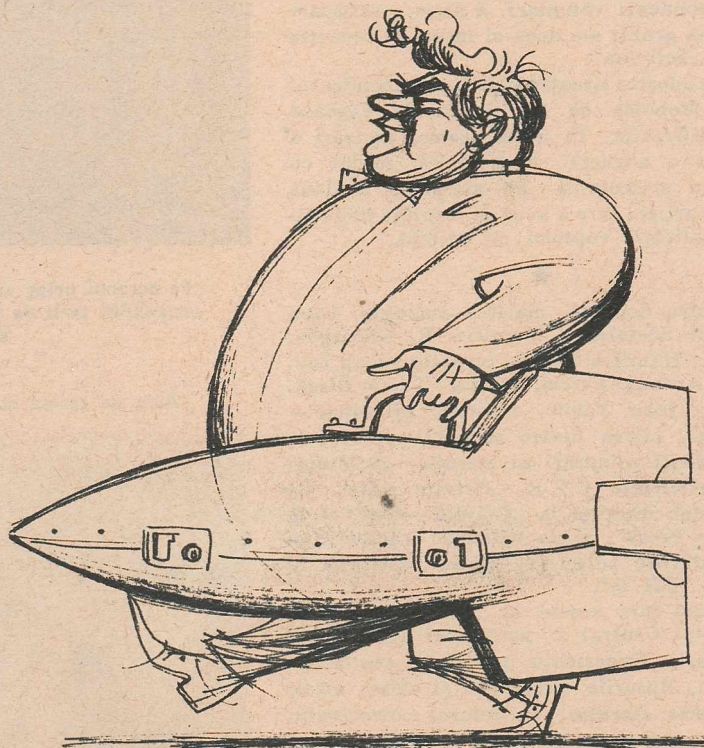
Mary Hemingway, văduva marelui romancier decedat de curînd, a sosit la Havana pentru a discuta cu personalități oficiale din Cuba proiectul monumentului care, din dispoziția primului ministru Fidel Castro, se va ridica în capitala Cubei, în memoria lui Ernest Hemingway.

Din cauza atitudinii puterilor occidentale și a unor țări care le mai fac jocul la O.N.U., dezbaterile din Consiliul de Securitate, reluate în urma plîngerii Tunisiei împotriva acțiunilor agresive ale Franței, s-au încheiat fără a se fi adoptat vreo hotărîre. După cum se arată în comunicatul cu privire la convorbirile dintre A.A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., și S. Mokaddem, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Tunisia, care au avut loc la Moscova între 3 și 5 august, poziția guvernului francez creează o situație extrem de încordată și periculoasă în regiunea Bizertei, ceea ce impune convocarea unei sesiuni extraordinare a Adunării Generale a O.N.U. în legătură cu continuarea agresiunii împotriva Bizertei.

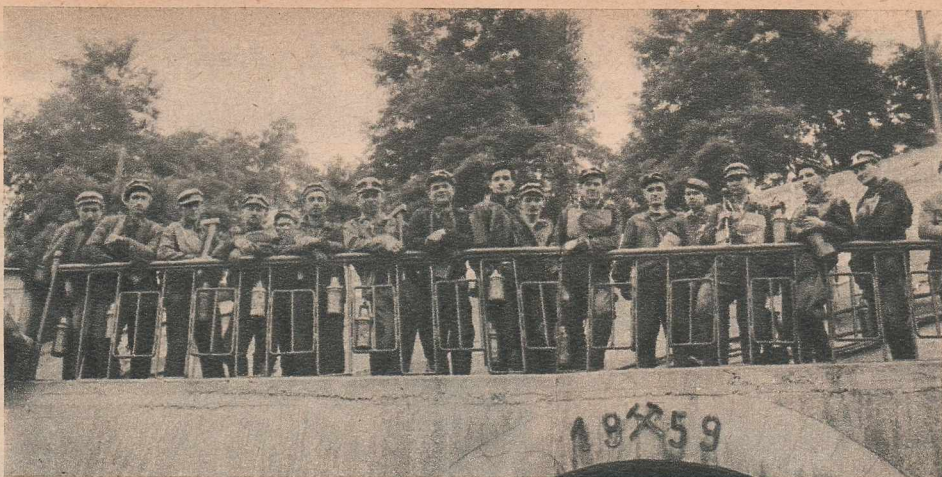
Strauss, Ministrul de Război al R.F.G., a semnat în S.U.A. un contract pentru achiziționarea de rachete destinate armatei revanșarzilor vest-germani.

(Ziarele)

Valiza diplomatică a lui Herr Strauss...

Desen de Cik DAMADIAN

Brigada de frontaliști de la sectorul 2, condusă de Alexandru Musta, una din cele mai bune brigăzi de la mina Lupeni. Musta și brigada lui realizează lună de lună planul în proporții de 105 pînă la 108 la sută. Anul acesta, în trimestrul I a deținut drapelul de brigadă fruntașă pe întreg bazinul carbonifer Valea Jiului; cea mai mare producție, nici un absent nemotivat, cel mai curat și armat loc de muncă, mari economii de exploziv și material lemnos.

Fotocronica FLACARII

Autocamioanele G.A.C. din comuna Baba Ana, regiunea Ploiești, transportă la baza de recepție ultimii saci de grâu din cele 28 vagoane predate în total statului.

Prima șarjă. Studenții anului III de la Facultatea de Instalații și Utilaj a Institutului de Construcții, în practică la uzinele „23 August”, dau o șarjă de oțel.

Cele 6.000 de găini și cei 17.000 de pui ai G.A.S. Albești din raionul Mizil sînt ținuți, în perioada de vară, în tabără la cîmp, folosindu-se în acest scop cotețe mobile.

Printre numeroasele obiective industriale importante, care au intrat recent în funcțiune, este și Complexul pentru industrializarea lemnului de la Pipera. Alături de celelalte întreprinderi similare, complexul respectiv cu instalațiile sale moderne va contribui în mare măsură la realizarea prevederilor planului economic pe 6 ani în ceea ce privește creșterea pe țară a producției de mobilă, care în 1965 va fi de 3,1 ori mai mare ca în 1959, ea crescînd în raport direct cu ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Azi, mobila constituie un articol permanent solicitat în magazinele respective. Fotografia reprezintă una din halele Complexului de la Pipera — sectorul în care se pregătesc semifabricatele necesare garniturilor de mobilă.

Plehnătura capătă o deosebită importanță vara, fiind rămășița singura podoabă a capului. Necesitatea de a se armoniza cu linia generală vestimentară se pune și coafura fluctuațiilor modei. Evoluția ei este, firește, mai lentă și modificările mai puțin radicale decât cele ale îmbrăcămintii.

O caracteristică principală a noii coafuri este ondulația largă, fără cute sau bucle. Cîrlionții și melcii strînși sînt pe cale de dispariție. Sînt de asemenea în retragere culorile stridente, artificiale. Preferința merge spre tonuri naturale.

În ceea ce privește tunsoarea, actualul sezon marchează un regres vădit al liniei „băiețești”. Capetele cu păr scurt rămîn feminine datorită unor coafuri simple dar grațioase, puțin înălțate pe creștet și cu unul sau două franjuri suple pe frunte.

Moda verii 1961 recomandă însă părul de o lungime mijlocie, dispus în unde largi împrejurul capului. Aceste coafuri sugerează, prin suplețea liniei și structura lor vaporosă, caracteristicile modei vestimentare din anul

acesta, care pune accentul pe grație și feminitate.

Cu prilejul prezentării la patinoarul artificial „23 August” din Capitală a celor mai interesante coafuri realizate la concursul pe țară al coafurilor, am ales câteva modele pe care le considerăm tipice pentru noile tendințe ale modei.

Tendințele de bază ale coafurilor 1961 sînt reprezentate de acest model realizat din păr de lungime mijlocie și cu o structură vaporosă (foto 1 și 2). Creștetul e ușor balonat, pe ceafă are o mișcare de unde laterale, iar la urechi părul e răsfrînt spre interior. Pe frunte, un franj oblic.

Tinerească și comodă, această coafură (foto 3) este realizată din păr scurt. Are linia rotundă, amintind de o cască. Suplețea ondulațiilor largi, obținute din bigudiuri mari, o ferește însă de orice rigiditate. Creștetul e înălțat, iar pe frunte are două franjuri simple.

Coafurile de seară pentru ocazii festive sînt ceva mai apretate, cu ajutorul unor soluții fixative (foto 4). Nota elegantă le este accentuată prin bijuterii (foto 5) sau podoabe de flori (foto 6).

COAFURI

COLȚUL COSMETICIENEI

Măștile cosmetice

Măștile cosmetice constau dintr-o combinație de substanțe diferite, care se aplică pe obraz, pentru a putea fi absorbite de piele. Aceste aplicațiuni, folosite rațional și cu perseverență, au efecte foarte bune. După compoziția lor, măștile curăță, calmază, albesc, cojesc, au acțiune descongestivă, tonifiantă și stimulatorie în ce privește funcțiunile epidermei. Măștile pot fi aplicate calde sau reci, sub formă lichidă sau sub formă de pastă. Și pentru ca cititoarele noastre să-și poată aplica singure aceste tratamente, dăm câteva formule de măști cosmetice:

— pentru tenul uscat și normal: 1 gălbenuș de ou, 1 linguriță cu miere de albine, 5 picături zeamă de lămție, 5 picături ulei comestibil;

— pentru tenul ridat și foarte obosit: 1 gălbenuș, 1 linguriță cu ulei camforat, 1 linguriță cu miere de albine;

— pentru tenul gras: 1 albuș de ou bătut spumă cu 4-5 picături zeamă de lămție și 4-5 picături miere;

— pentru tenul gras cu pori dilatați este foarte bună o mască avînd următoarea compoziție: 40 gr drojdie de bere, 10 picături zeamă de lămție, 4-5 picături miere.

— pentru un ten ridat, o mască calmantă și emolientă: 10 gr lărițe de grîu, 5 gr caolin, 5 gr praf de lapte, 3 picături miere de albine, apă distilată sau de roză atît cît este necesar pentru a se obține o pastă bună de aplicat.

Masca se întinde pe obraz cu ajutorul unei pensule sau spatule; după 20-30 minute se spală cu apă caldă, apoi rece sau se trece pe obraz o bucată de gheață înmuiată în zeamă de lămție. În cazul unui ten uscat, după terminarea acestor operațiuni se aplică, pe obrazul ușor umezit, un strat subțire de cremă grasă, hrănitoare — „Lanolina” sau „Magnolia”.

O mască cu acțiune stimulatorie se prepară din caolin cu suc de fructe (piersici, lămție, căpșuni) sau cu suc de roșii. Asemenea mască e bună pentru un ten gras ca și pentru un ten normal, cu diferența că, în acest din urmă caz, după scoaterea măștii obrazul trebuie uns cu o cremă hrănitoare.

Georgeta MĂLIN

DE VORBĂ CU MEDICUL

Somnul și sănătatea

Marele fiziolog sovietic I.P. Pavlov a demonstrat că somnul este în primul rînd o funcție a creierului. Somnul reprezintă principala modalitate de refacere periodică a energiei consumate în cursul activității; lipsit de această posibilitate, organismul se epuizează foarte repede. Experiențele au arătat că un cline împiedicat să doarmă prezintă, după 10-12 zile, grave tulburări și moare după maximum 15 zile de nesomn.

Necesitățile de somn scad cu vîrsta — de la 18-20 ore la noul născut, pînă la 5-7 ore la bătrîni; un adult normal doarme între 7-9 ore. Dar, contrar părerii generale, durata somnului nu este nici pe departe indicatorul principal al calității sale. Cercetările moderne au demonstrat că acesta nu este uniform pe toată durata sa: profunzimea maximă este atinsă în cursul primei ore, se menține astfel încă aproximativ o oră, pentru ca apoi să scadă progresiv — cu oscilații variabile de la caz la caz — pînă în momentul trezirii.

Cu cît stabilitatea somnului este mai mare, cu atît efectul său pozitiv pentru organism este mai pronunțat. S-a ajuns la concluzia că dacă somnul ar fi uniform și suficient de profund, durata sa ar putea fi redusă pînă la 30-40%, fără vreun inconvenient deosebit pentru organism. Pe de altă parte, cele mai mari oscilații există în perioadele de adormire și trezire. Pavlov a arătat că acestor perioade de tranziție le corespund o serie de perturbări care diminuează eficacitatea somnului; dacă ele se prelungesc excesiv, pot deveni chiar dăunătoare. Pentru a

reduce cît mai mult posibil dificultățile perioadelor de adormire, sînt necesare: detașarea de preocupările din cursul zilei (eventual lecturi ușoare, muzică, scurte plimbări etc.), respectarea unui orar de culcare, alimentație ușoară și distanțată cît mai mult de ora culcării etc.

Somnul de noapte poate realiza condiții optime necesare obținerii efectului odihnitor maxim pentru un adult sănătos; dimpotrivă, somnul de după-masă, contrar unor păreri destul de răspîndite, nu este de regulă util pentru un adult normal. Durata sa redusă, programul neregulat, ambianța de obicei mult mai puțin favorabilă, activitatea digestivă etc. fac de obicei ca somnul să nu poată atinge profunzimea utilă. Adeseori acest așa-zis somn de după-amiază nu este decît o stare intermediară între somn și veghe — avînd toate inconvenientele perioadelor de tranziție.

În sfîrșit, este necesar să se atragă atenția că scurtarea perioadei de tranziție la trezire este tot atît de importantă ca și a celei inițiale — de adormire. De aceea este indicat să ne obișnuim să ne sculăm din pat imediat ce ne trezim și să nu cedăm tentației, adeseori plăcute, dar înșelătoare, de a prelungi cîtva timp starea de somnolență inutilă și uneori chiar dăunătoare. Folosirea unor mijloace ușoare de înviore (gimnastică, duș, masaj etc.) este foarte indicată pentru a scurta perioada de tranziție de la trezire și, prin aceasta, pentru conservarea maximă a efectului odihnitor realizat în cursul somnului propriu-zis.

Dr. A. FABIAN

MozaiC

PIETRE-CAMELEON

Cine n-a admirat culoarea și strălucirea pietrelor prețioase? Din păcate însă aceste însușiri nu sînt durabile. Adesea, sub influența luminii, nestematele pălesc; culoarea smaraldelor și a topazelor se deschide iar fenacitul de culoarea vinului devine, uneori după o singură lună, incolor și lîmpede ca apa. Oamenii însă au găsit de mult metode care previn devalorizarea pietrelor prețioase și semiprețioase și chiar metode de reîmprospătare ori schimbare a culorilor acestora. Astfel, încă acum două mii de ani grecii și romanii tratau carneolul și agatele. Agatele, de pildă, erau fierle timp de câteva ore în miere, spălate apoi cu apă și din nou fierle alte câteva ore în acid sulfuric. După aceste operații, se obțineau niște pietre frumoase, negre, cu dungi albe: onixul.

În prezent, cu metode asemănătoare se realizează agate dungate — verzi, roșii, albastre și galbene.

Și locuitorii Uralilor schimbau culoarea nestemateelor. Ei coceau topazele fumurii în piine. Pietrele căpătau o nuanță aurie. Același lucru îl făceau și cu ametistele.

Azi oamenii de știință schimbă culoarea pietrelor folosind mijloace mai perfecționate, ca radiațiile radiului sau ale becurilor de cuarț. Supus unui asemenea tratament, safirul albastru devine galben, iar topazul roz — oran-auriu.

În prezent se studiază problema schimbării complete a culorii pietrelor prețioase, în cantități importante.

LABORATOR MARIN PEN-TRU STUDII ONCOLOGICE

Pe insula Bimini, în apropiere de Miami, există un laborator a cărui activitate are drept obiectiv principal găsirea, în unele forme ale vieții marine, a unei explicații posibile a cancerului. Howard Rusk, unul dintre conducătorii laboratorului, expune astfel motivele principale care au determinat alegerea locului acestui centru de cercetări: 1) Oceanul a fost leagănul primelor forme ale vieții: în el s-au dezvoltat diversele modele biologice de la care au derivat toate speciile animale și vegetale. Oceanul constituie un cîmp de operații foarte adecvat pentru studiarea unor forme vii deosebit de interesante pentru știință. 2) Întrucît organismele marine se înmulțesc cu rapiditate, ele pot da răspunsuri în termen scurt la problemele dezvoltării (normale și anormale) a celulelor vii, adică la problemele evoluției cancerului. Pentru efectuarea unor observații asemănătoare pe om ar fi nevoie de mai multe secole. 3) În sfîrșit, un număr foarte mare de animale și vegetale marine produc substanțe toxice extrem de active, dintre care multe ar putea deveni remedii în serviciul medicinei.

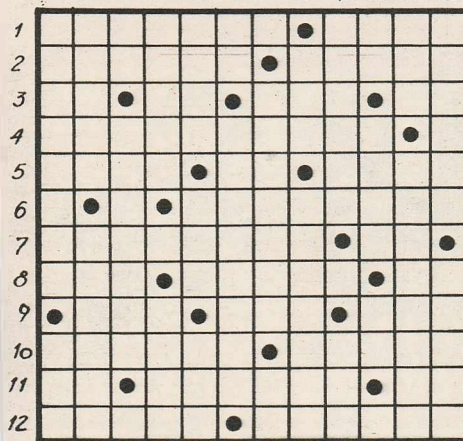

FRIPTURĂ DE FLUTURE...

În cuprinsul pădurilor tropicale din Noua Guinee, printre alte vietăți ciudate se întîlnesc cei mai mari fluturi din lume. Cunoscuți în știință sub denumirea de Titanolabis colossus, ei ajung pînă la 26 de centimetri lungime.

Băștinășii din Noua Guinee vîneză acești fluturi pentru carnea lor comestibilă.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Fluide combustibile, o importantă bogătie a subsolului nostru. 2) Sursă de căldură în butelie — Excesiv de cald. 3) Nichel — În gaze! — Ține cald la gît și pe umeri — Mîna caii. 4) Radiație calorică invizibilă. 5) A trece un metal prin foc pentru a-i mări duritatea — Aluminiu — Munți europeni de mare altitudine, pe culmile cărora nici căldura verilor nu reușește să topească ghețarii. 6) Acomodare a organismelor la un mediu mai cald decît cel obișnuit. 7) Sclenteieri — Interjecție. 8) Lac vulcanic în munții noștri — Oraș scaldat în soarele rebusiștilor — Mihail Eminescu. 9) Cîntecul greierului — Interjecție pentru alungarea animalelor — Clar. 10) Eșec — Energie folosită pentru punerea în mișcare a corpurilor, a cărei sursă poate fi și căldura. 11) Plantă textilă — Ține și cald, și rece — Antene! 12) Deshidratat prin căldură — Rezultat al activității industriale.

VERTICAL: 1) Căldură dogoritoare — Fecior. 2) Nisip (Inv.) — Infierbîntat. 3) Notă — Para focului. 4) Ciini de vînătoare — Acesta. 5) Emananțele din căldura soarelui — Cînd e voltaic constituie o formă a transportului de sarcină electrică în medii fluide — Cete nesfîrșite...6) Miros particular — Sistem tehnic care răspîndește căldură în mediul înconjurător. 7) Locuri speciale unde poți face băi de soare — În timp! 8) Ceașcă — Corp care se aprinde prin frecare sau prin contact cu aerul. 9) Uriașul doborît de praștia lui David — Între capetele unui mosor! 10) Postare! — Avînt — Perne! 11) Poate fi construit și din elemente refractare — Eroul mitologic care a adus focul pe pămînt. 12) Competiție sportivă care se repetă periodic — Care nu permite pătrunderea sau ieșirea gazelor ori a lichidelor.

ORIZONTAL: 1) Unitate de măsură pentru evaluarea cantităților de căldură, egală cu cantitatea de căldură necesară pentru a ridica temperatura unui gram de apă cu un grad —

CU CĂLDURĂ...

ORIZONTAL: 1) Unitate de măsură pentru evaluarea cantităților de căldură, egală cu cantitatea de căldură necesară pentru a ridica temperatura unui gram de apă cu un grad —

LA ÎNTREBĂRILE CITITORILOR

Cîteva date despre mărimea, longevitatea și obiceiurile lupului

Cititorul Marius Gheorghe din Moroieni ne solicită ajutorul într-o controversă privind lupul și greutatea sa maximă la noi în țară.

După cercetări recente, se crede că la noi în țară există circa 3.000 de lupi. Date fiind marile pagube pe care le produc, sînt sistematic supuși exterminării prin împușcare, otrăvire, capcane etc. Se fac uneori deosebiri

între așa-zisul „lup de munte” și „lupul de stof”, dar din punct de vedere științific, problema nu este încă lămurită.

Iată cîteva date sumare despre acest animal.

Trăiește 12-16 ani; un lup consumă într-un an peste 1.000 kg carne; atacată de om, lupoaica nu-și apără puii; lupii nu fac pagube în jurul culcușului lor pe o rază de 6-12 km (probabil pentru

a nu-și semnala prezența); nu există nici o dovadă că lupul ar ataca omul viu, „întîmplările” povestite în diferite împrejurări fiind născocite.

Mărimea și greutatea corporală a lupului variază. De obicei un lup cîntărește 40-50 kg. În literatura de specialitate se citează și lupi de 71 kg. Cîteva cazuri mai recente arată că nici această greutate nu este o limită. Astfel, nu demult, la ocolul silvic Prundul Birgăului a fost împușcat un lup lung de 2,20 m și cu o greutate de 80 kg.

În cursul anului trecut, pe terenul Araci (Brașov) au fost observați trei lupi imenși. Distanța prea mare a făcut imposibilă împușcarea lor. Ulterior unul dintre cei trei lupi a fost vînat și s-a constatat că avea o greutate de 82 kg.

S-ar putea însă ca viișoarele vînători să aducă în raza puștilor lupi cu greutate și mai mare.

CITITORI CĂTRE CITITORI

FILATELIE

Emise de curînd în Franța, mai multe serii de timbre comemorative sînt închinare memoriei unor mari actori francezi. Astfel au apărut pe timbre chipurile unor actori celebri ca: Champmeslé, Rachel, Talma, Raimu și Gérard Philippe, pe care timbrul reproduș în această fotografie îl înfățișează în rolul principal din „Cidul” de Corneille.

Tvetan Iliev Tvetov — învățător — comuna Ostrov, reg. Vrața, R.P. Bulgaria, dorește să corespunde în limba romînă, să facă schimb de cărți postale ilustrate și fotografii ale artiștilor de cinema.

Petrescu Ștefan, elev anul II, Școala tehnică de maștri, Ocna Mureș, dorește să corespunde pe teme culturale, cinematografice, și să facă schimb de ilustrate și mărci postale.

Laiu Rodica, dactilografă, localitatea Cacoava, nr. 122, raionul Oravița, dorește să corespunde pe teme de sport, muzică și să facă schimb de ilustrate și fotografii artistice.

Munteanu Marius, medic veterinar, G.A.S. Nețuș, raionul Agnita, reg. Brașov, dorește să facă schimb de ilustrate și fotografii de monumente istorice.

Chiriță Ionel, elev cl. a X-a, Craiova, str. Stalingrad nr. 220, dorește să facă schimb de cărți postale ilustrate.

FLACĂRA REVISTĂ SOCIAL-POLITICĂ ȘI LITERAR-ARTISTICĂ

ANUL X, nr. 32 (324)
12 AUGUST 1961

Redacția: BUCUREȘTI

Plata Scîntell 1
Căsuța poștală: 3507, of. 33.
Tel. 17.60.10, înt. 1744

ABONAMENTE:

3 luni: 26 lei
6 luni: 52 lei
un an: 104 lei

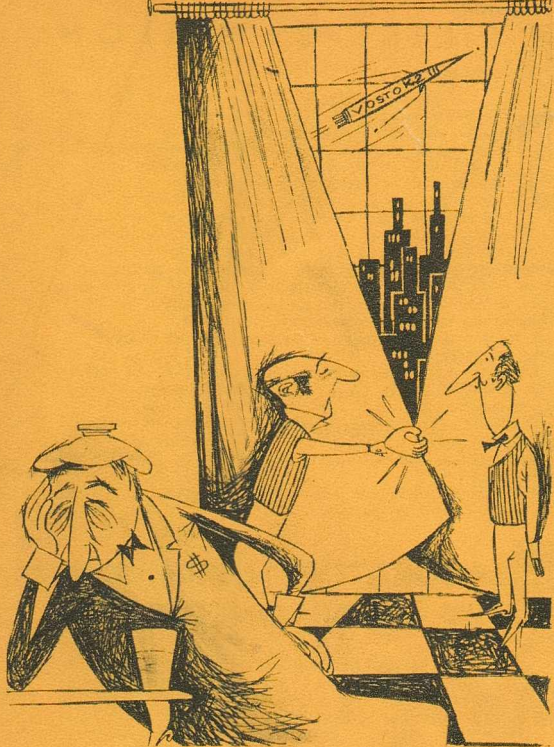
Tipărită la Combinatul
Poligrafic Casa Scîntell
„I. V. Stalin”.

Coperta noastră: Fotografie de I. HANANEL

Prezentarea grafică: Vlad MUȘATESCU

PREȚUL REVISTEI 2 LEI

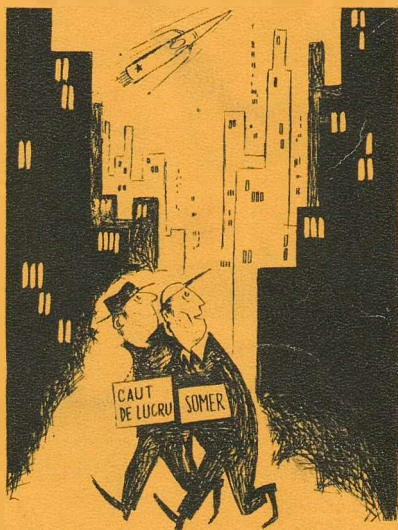

„INSOLAȚIE”

- Tragi perdelele în plină zi?
- Ce vrei, îți face rău „răsăritul”.

Una din sarcinile zborului navei cosmice „Vostok-2” a fost:
- Studierea capacității de muncă a omului afla timp îndelungat în condițiile imponderabilității.

(Ziarele)

ÎN S.U.A.

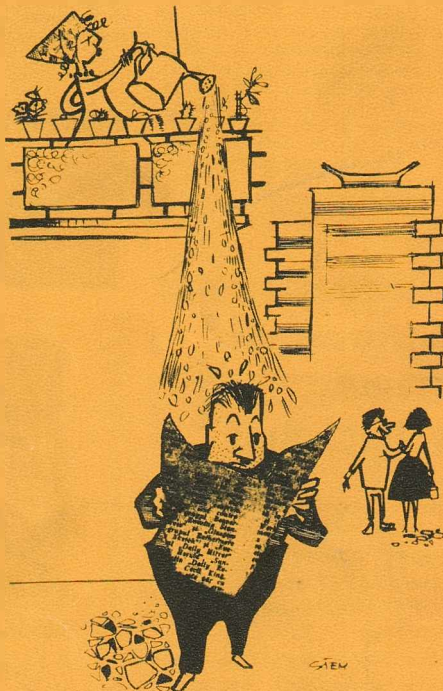
- D-aia nu-i înghit bossii noștri pe rușii Ei demonstrează că pînă și în Cosmos se poate munci.

Desene de N. CLAUDIU

Fără cuvinte...

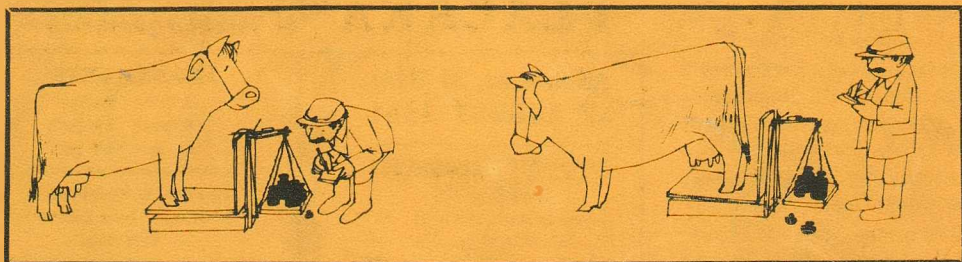
(Din revista „Stern” — R.F.G.)

Iar au făcut-o de oaie cu buletinul lor meteorologic...

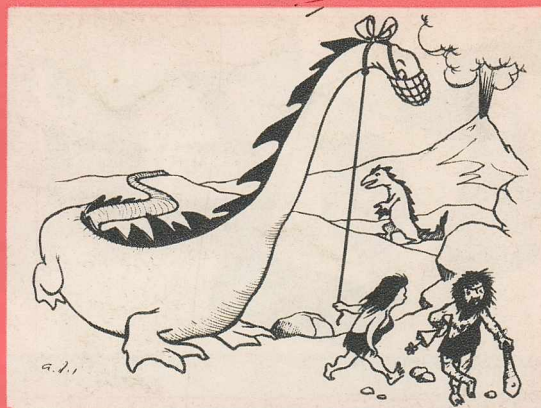
Desen de Ștefan MUNTEANU

UMOR

Fără cuvinte...

(Din revista „Neue Berliner Illustrierte” — R.D.G.)

Desene de Rik AUERBACH

- Iartă-mă, dragă, c-am întîrziat, dar Pufi ăsta se mișcă ațîf de greu...

ÎNȚÎLNIRI...

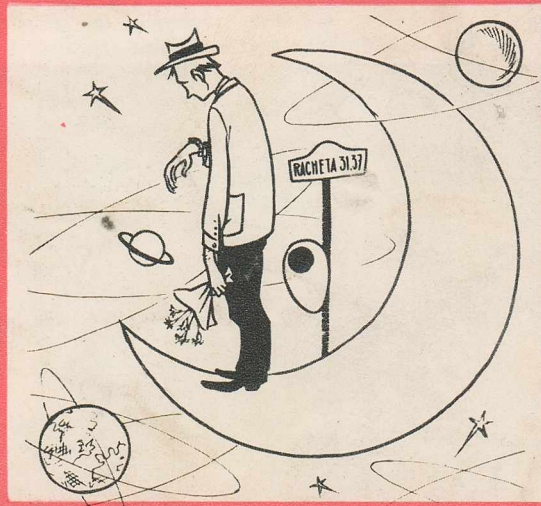
- Pe Jupiter!!! Dacă mai întîrzie, o împuşcă!!!
- Fii serios, Caius, revolverul nici nu s-a inventat încă.
- A, n-o cunoști, dragă Tullius... Pînă vine ea, se inventează...

ÎNȚÎLNIRI...

- Mai dă-mi, te rog, un coș de margarete!

ÎNȚÎLNIRI...

- Să știi că iar a încurcat planeta!...